

EASY LESSONS
ON
MONEY MATTERS.

TRANSLATED
BY
THE CIRCAR BOOK COMMITTEE.
FOR
THE USE OF THE VERNACULAR SCHOOLS.
TREVANDRUM:
1870.

ധനതത്വനിരൂപണം

തിരുവിതാംകൊട്ട സംസ്ഥാനത്തെ

മലയാം പള്ളിക്കൂടങ്ങളുടെ

ഉപയോഗത്തിനായിട്ടു

സർക്കാർ ബുക്കു കമ്മിറ്റിയിൽ നിന്നും

പരിഭാഷപ്പെടുത്തപ്പെട്ടത.

തിരുവനന്തപുരം

മുദ്രാവിലാസം

അച്ചുകൂടത്തിൽ അച്ചടിക്കപ്പെട്ടത.

ഫാൾ ൫.

ധനതത്വ നിരൂപണം

ഒന്നാം പാഠം

ധനം അല്ലെങ്കിൽ പണം

ധനം എന്നുവെച്ചാൽ എത്രഉപയോഗമുള്ള ഒരു സാധനം ആകുന്നു? ഇങ്ങനെ ഒരു സാധനം ഇല്ലാതെഇരുന്നുഎങ്കിൽ ജനങ്ങൾ അവർക്ക് ആവശ്യമുള്ള പദാർത്ഥങ്ങളെ വാങ്ങിക്കുന്നതിനു വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ടുപോകും. എങ്ങനെ എന്നാൽ, ധനം എന്നൊരു സാധനം ഇല്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ ഒരു കൊല്ലം തന്റെ ഭക്ഷണത്തിനു കുറെ അരി വാങ്ങിക്കണമെന്നുണ്ടായിരുന്നാൽ അതിനുപകരം കൊടുക്കുന്നതിനു താൻ ഉണ്ടാക്കിയ ഇരുപുസാമാനങ്ങൾ അല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ഇപ്രകാരംതന്നെ ഒരു ആശാരിക്കു ഒരു മുണ്ടു വെണമെന്നുണ്ടായിരുന്നാലും അതിനു പകരമായി താൻ ഉണ്ടാക്കിയ പെട്ടിയൊ മരപയൊ മറ്റൊരു അല്ലാതെ കൊടുപ്പാൻ യാതൊന്നും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല.

ഇതു വളരെ ശ്രമം ഉള്ളതായിരിക്കും. 'എന്നാൽ ധനത്തെ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനാൽ ഞ്ഞ ശ്രമത്തെ

വജ്ജിക്കാൻ കഴിയുന്നതാകുന്നു. ധനം ഉള്ള എ
തൊരുത്തനും തന്നിട്ടു ആവശ്യമുള്ള ഏതുവസ്തുവി
നെയും വാങ്ങിക്കാൻ കഴിയും. പലഹാരകച്ചവട
ക്കാരൻ പണം കിട്ടിയാൽ പലഹാരങ്ങളെ കൊടു
ക്കും, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ആ പണം കൊണ്ടു അ
വനു ആവശ്യം ഉള്ള മണ്ടോ അരിയോ മറ്റൊന്നെ
ക്കിലുമൊ വാങ്ങിക്കാൻ കഴിയുമെന്നു അവൻ അറി
യുന്നു. പണം ഉപയോഗിക്കപ്പെടാതെ ഇരുന്ന
കാലത്തിൽ ജനങ്ങൾക്കു ഒരു പദാർത്ഥത്തിനു പക
രം ഒരു പദാർത്ഥത്തെ വാങ്ങിക്കുന്നതിനു എത്രകാല
താമസവും അദ്ധ്വാനവും വെണ്ടിവന്നിരിക്കും?

രണ്ടാം പാഠം.

വിനിമയം.

ഓരൊരുത്തനും അവനവനു ആവശ്യമുള്ളത്
നെ മറ്റൊരാളുടേതെന്ന് അടുക്കൽചെന്ന വാങ്ങി
ക്കാതെ തന്നെത്താനെ ഉണ്ടാക്കികൊള്ളുവാൻ വ
ഹിയാത്തതാണെന്നാണ്?

ഒരു ആശാരിയുടെ അടുക്കൽചെന്ന അവൻ
ആവശ്യമുള്ള ഉളിമുതലായ സാമാനങ്ങളെ അവ
ൻ തന്നെത്താനെ ഉണ്ടാക്കാത്തതു എന്തെന്നു ചെ
ദിച്ചാൽ, നൂറു ഉളികളെ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു വെണ്ടി
ന്ന പണിക്കൊപ്പുകൾ എല്ലാം ഒരു ഉളിനെരാക

വണ്ണം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും കൂടിയെകഴിയും എന്നും, ഒരുവെള അതിനുള്ള പണിക്കൊപ്പകൾ ഒക്കെയും അവൻതന്നെ ഉണ്ടാക്കുക എന്നു വെച്ചാലും ആയതിനും ഒരു കൊല്ലം അടകല്ലും ചുറ്റികയും മറ്റും ആവശ്യപ്പെടുന്നതാണെന്നും ഇതൊക്കെയും ഉണ്ടായാലും ആ വെലയിൽ അവൻ പരിചയിച്ചിട്ടില്ലാഴികയാൽ അവൻ പ്രയത്നപ്പെട്ടു ഉണ്ടാക്കുന്ന സാമാനങ്ങൾ വൃത്തിയില്ലാത്തവയായിരിക്കുകയുള്ളൂ എന്നും പറയും. ഒരു ഉളി അവൻ തന്നെത്തന്നെ തീർക്കുന്നതിനെക്കാൾ ഹൃദയ ഉളികളെ വാങ്ങിക്കാൻ തക്കവണ്ണം മുതലുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു പെട്ടി തീർക്കുന്നതിനും അവൻ ശ്രമംകുറഞ്ഞിരിക്കും. കൊല്ലൻ പെട്ടി തീർക്കുന്നതിനും ശ്രമിച്ചാലും ഇതുതന്നെ ആകുന്നതാകാം. തയ്യൽക്കാരൻ, നെയ്യ് കാരൻ മുതലായ മറ്റൊല്ലാതൊഴിലാളികൾക്കും അവരുടെ വെലകളെ അല്ലാതെ മറ്റുവെലകളെ ചെയ്യുന്നതു ശ്രമവും നഷ്ടവും ആയിരിക്കും. എല്ലാവർക്കും അവർ ശീലിച്ചിട്ടുള്ള പണികളെ ചെയ്തു മറ്റുള്ളവരുടെ ആവശ്യങ്ങളെ നിവ്ഹിപ്പിക്കുകയും അവരോടു തങ്ങൾക്കു ആവശ്യം ഉള്ളതിനെ വാങ്ങിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുന്നതുതന്നെയാണു ഉത്തമമായിട്ടുള്ളത.

എന്നാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള കൊടുക്കൽവാങ്ങൽ ഇല്ലാത്ത ചില അപരിഷ്കൃത ജനങ്ങൾ ഉണ്ടു. അവരിൽ ഒരാൾക്കുതന്നെ തന്നെത്തന്നെ ഒരു ചെറിയ

വീടും വസ്ത്രങ്ങളും മത്സ്യം പിടിക്കാൻ പൊകുന്ന
 തിരുനെൽവേലൂവും മൃഗങ്ങളും വലകളും നായാ
 ടിനായിട്ടു കുന്നങ്ങളും വില്ലുകളും അമ്പുകളും മറ്റും
 ഉണ്ടാക്കുന്നതു കൂടാതെ അല്പമായി കൃഷിക്കായ്ക്കു
 വും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ ഉള്ളത്തുകൾ നമ്മു
 ടെ കൂട്ടത്തിൽ ദരിദ്രന്മാരായുള്ളവരെ കാൾ പ
 ണന്മാരാകുന്നു. അവരുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ വൽകലങ്ങ
 ളും മൃഗചർമ്മങ്ങളും ആകുന്നു. അവരുടെ പുരകൾ പ
 ശു കൂട്ടുകൾക്കു തുല്യങ്ങളും, അവരുടെ വള്ളങ്ങൾ
 കൈവലം രൂപമായിട്ടു മരങ്ങളും മരത്തൊലികൊ
 ണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ട കൂട്ടുകളും, അവരുടെ പണികൊ
 പ്പുകൾ വളരെ അഭംഗിയുള്ളവയും ആകുന്നു. അ
 വരവർക്കു വെണ്ടുന്ന വെലകളെ ഒക്കെയും അവ
 രവരതന്നെ ചെയ്യുന്ന ദിക്കുകളിൽ ഒരു വെലക്കും
 വെടിപ്പുണ്ടായിരിക്കയില്ല. നമ്മെപ്പോലെ ഉള്ള
 പരസ്സഹസ്രം ജനങ്ങൾക്കു സുഖവൃത്തി യായി കാ
 ലം കഴിക്കാവുന്ന ദേശത്തിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള അ
 പരിഷ്കൃത ജനങ്ങൾ കുറച്ചുള്ള എങ്കിലും അവര
 വളരെ അരിഷ്ടയായി കാലക്ഷേപം ചെയ്യുന്നു.

മൂന്നാം പാഠം.

വാണിജ്യം അല്ലെങ്കിൽ കച്ചവടം.

ഓരോ ദേശക്കാർ അവിടുവിടെ ഉണ്ടാകുന്ന പ

ദാർശനികങ്ങളെ അന്വേഷിച്ചു വളരെ ഉപയോഗമുണ്ടാകുന്ന വിധത്തിൽ വിനിമയം ചെയ്യാറുണ്ട്. അതിനെന്നാം വാണിജ്യം എന്നൊരു കച്ചവടം എന്നൊരു വ്യവഹരിക്കുന്നു. എല്ലാദേശങ്ങളിലും ഉണ്ടാകുന്ന പദാർത്ഥങ്ങൾ ഒന്നുപൊലെ അല്ലെങ്കിലും ഇപ്രകാരമുള്ള വിനിമയം കൊണ്ടു ഒരൊരദേശക്കാർക്കും മറ്റു ദേശങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന പദാർത്ഥങ്ങളെ ലഭിക്കാൻ കഴിയുന്നു. ഉഷ്ണദേശങ്ങളിലല്ലാതെ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പഞ്ഞി ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. അതതു ഇൻഡ്യാ അമ്മരിക്കാമുതലായ ഉഷ്ണദേശങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകുന്നു - എന്നാൽ ഇൻഡ്യാക്കാർക്കും അമ്മരിക്കന്മാർക്കും ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ജനങ്ങളെപ്പോലെ എളുപ്പത്തിൽ അതിനെ നേന്തൽക്കുകയും നെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നതിനു കഴികയില്ല. എന്നെന്നാൽ ഇപ്പോൾ അധികകൗശലവും ശ്രേഷ്ഠങ്ങളായ യന്ത്രങ്ങളും ഉണ്ട്. അതുകൊണ്ടു അമ്മരിക്കന്മാർക്കും ഇന്ത്യക്കാർക്കും തങ്ങളുടെ ദേശങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന പഞ്ഞിയെ ഇംഗ്ലണ്ടു ദേശത്തിലേക്കു കൊടുത്തയക്കുകയും പകരം തുണികളെ വാങ്ങിച്ചുകൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നത ഏറ്റവും ഉത്തമമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഇപ്രകാരം രണ്ടു വകക്കാരുടെയും ആവശ്യങ്ങൾ വെണ്ടും വണ്ണം സാധിക്കപ്പെടുന്നു.

പുനശ്ച, ചൈനാദേശത്തിൽ നിന്നും തെയിലയും, വെസ്റ്റിൻഡീസിൽനിന്നു പഞ്ചസാരയും, അറേബ്ബിയാ, പശ്ചാത്തലായ ദേശങ്ങളിൽ നിന്നും

നാപ്പഴം മുന്തിരിങ്ങാപ്പഴം മുതലയാവയും ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നുകൊടുത്തുപകരം വെളിച്ചെണ്ണ, നല്ല മുളകു, ഏലം മുതലായവയെയും കൊണ്ടുപോകുന്നു. ഇങ്ങനെ ഉഭയജനങ്ങൾക്കും ഓരം വിനിമയത്താൽ, സ്വദേശാൽ ഭവങ്ങളെ സ്വയംമെവ അനുഭവിക്കുന്നതിനെക്കാൽ പ്രയോജനം ഉണ്ടാകുന്നു.

ജലം കച്ചവടത്തിനു എത്രമാത്രം ഉപയുക്തമായിരിക്കുന്നു? അത ഓരോ ദേശങ്ങളെ വിശ്ലേഷിക്കുന്നതായി നമുക്കുതോന്നുന്നു, എന്നാൽ വസ്തുതഃ അതകച്ചവടക്കാര്യത്തിൽ അവയെതമ്മിൽ യോജിപ്പിക്കുകയത്രെ ചെയ്യുന്നത. ഇംഗ്ലാണ്ടുദേശത്തിനും ഇൻഡ്യാ ദേശത്തിനും മദ്ധ്യേ സമുദ്രം ഇല്ലാതെ ഇരുന്നു എങ്കിൽ ഇവിടെനിന്നും പഞ്ഞി അവിടെ കൊണ്ടുപോകുന്നത ദുസ്സാധമായിരിക്കും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അതിനെ സ്ഥലമാഗ്നേ കൊണ്ടുപോകുന്നതിനുള്ള ചിലവ അതിന്റെ വിലയെക്കാൾ അധികമായിരിക്കും. ഒരു കപ്പലിൽ പന്നിറങ്ങുന്ന ചുമടുകളെ വഹിക്കുന്നതിനു എത്രകാളുകൾ വെണ്ടിവരുമെന്നു ആലോചിച്ചു നോക്കുകതന്നെ. അവയ്ക്കു വഴിമെൽതീറ്റിയും വിശ്രമവും വെണമല്ലോ. എന്നാൽ കപ്പലിനെ വഹിക്കുന്നതിനു കാളകൾക്കുപകരം പായുണ്ടു. അതിന്നു ഒരുപായ കെട്ടണമെന്നല്ലാതെ നമുക്കുവെറെ ശ്രമം ഒന്നും ഇല്ല. പിന്നെ റോഡ് ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള അധികമായ വ്യയവും വെണ്ടി വരിക

യില്ല. എന്തെന്നാൽ സമുദ്രം തീർന്നുകിടക്കുന്ന ഒരു സുഗമമായ മാർഗ്ഗം ആകുന്നു.

അത്രതന്നെയുമല്ല, കപ്പൽ ഒരുശകടംപൊലെ ഭൂമിയിൽ ചലിക്കാതെ ജലത്തിൽ പ്ലവിക്കുന്നതിനാൽ അതിന്റെ ഗതിക്കുലാഘവവും അധികം ഉണ്ടു. ഇതുപോലെയായിത്തന്നെയാണു അനേകം സ്ഥലങ്ങളിൽ ജലമാറ്റുണ പദാർത്ഥങ്ങളെക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിനുവെണ്ടി തൊടുകൾ വെട്ടിക്കുന്നത. നാലുകാളകൾ കൂടിയാൽ സ്ഥലമാർഗ്ഗമായി വലിച്ചു കൊണ്ടു പോകുന്നതിനു കഴിയാത്ത ഒരു ചുമടു ഒരു വളളത്തിനകത്തിട്ടു ഒരു മനുഷ്യൻ എളുപ്പത്തിൽ ഊന്നിക്കൊണ്ടുപോകും. ഭിന്നദേശക്കാക്കു തങ്ങളിൽ കച്ചവടത്താൽ ഐശ്വര്യം വൃദ്ധി ഉണ്ടാകുന്നതായിരിക്കെ അവർ സമാധാനത്തോടെ കച്ചവടം ചെയ്യാതെ പരസ്പരം സ്പർദ്ധപൂർവ്വമായിരുന്ന യുദ്ധംചെയ്യുന്നതു എത്ര ബുദ്ധിഹീനതയും ദോഷവും ആകുന്നു.

ശാ. ചാ. .

നാണയം.

ജനങ്ങൾ സ്വപ്നത്തിന്റെയോ വെള്ളിയുടെയോ ചെമ്പിന്റെയോ ചെറിയഖണ്ഡങ്ങൾക്കുപകരം തങ്ങളുടെ പദാർത്ഥങ്ങളെ കൊടുത്തുകൊടുക്കുന്ന

ത എന്താണ്? എന്ന് ഒരാളോടു ചൊദിച്ചാൽ അയാൾ പറയുന്ന ഉത്തരം ഇപ്രകാരം ആയിരിക്കും. നാണയങ്ങൾ എന്നു പറയപ്പെടുന്ന െരം മുദ്രാങ്കിതങ്ങളായ ലോഹഖണ്ഡങ്ങൾകൊടുത്താൽ തന്നിരിക്കു ആവശ്യമുള്ള വസ്തു ഏതെങ്കിലും ആരൊടും വാങ്ങിക്കാൻ കഴിയും.

ഈ നാണയങ്ങളെ അരികച്ചവടക്കാരനുകൊടുത്താൽ അയാളോട അരിയും, ചരക്കുകച്ചവടക്കാർക്കുകൊടുത്താൽ അവരോടു വസ്ത്രവും ഇപ്രകാരം ഏതകച്ചവടക്കാരൊടും ഏതുവക സാധനവും വാങ്ങിക്കാവുന്നതാണ്. െരം കച്ചവടക്കാരര െരം നാണയങ്ങളെ വാങ്ങിച്ചുകൊണ്ടു തങ്ങളുടെ സാമാനങ്ങളെ കൊടുക്കുന്നതിന്റെ കാരണം എന്തെന്നു ചൊദിച്ചാൽ അവരും മെൽപ്രകാരംതന്നെ ഉത്തരം പറയും. ധനപയ്യായങ്ങളായ െരം നാണയങ്ങളെ കൊണ്ടു അവർക്കും ആശാരിയൊടൊ കൊല്ലു നൊടൊ മറ്റുതൊഴിലാളികളൊടൊ തങ്ങൾക്കു ആവശ്യമുള്ളതിനെ എന്നിനെ എങ്കിലും വാങ്ങിക്കാൻ കഴിയുന്നതാണ്.

എന്നാൽ നാണയങ്ങൾക്കു ആദ്യം നടപ്പു തുടങ്ങിയത എങ്ങനെ? വാങ്ങിച്ചാൽ അവയെ പിന്നയും വെറുവല്ലതിനും മാറികൊടുപ്പാനല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനും ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ വഹിയാതെ ഉള്ള െരം സ്വണ്ണത്തിന്റെയും വെള്ളിയുടെയും ഖണ്ഡങ്ങൾക്കുപകരം ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ വസ്ത്ര

ങ്ങൾമുതലായ സകല പദാർത്ഥങ്ങളെയും കൊടുക്കത്തക്കവണ്ണം പ്രഥമമായി സകല ജനങ്ങൾക്കും ഒരുപോലെ സമ്മതം ഉണ്ടായത എങ്ങനെ? ചെറിയ ഉരുളൻപാറകളോ മരക്കഷണങ്ങളോ മറ്റു വല്ല വസ്തുക്കളോ നാണയങ്ങളായിട്ടു നമുക്കു ഉപയോഗപ്പെടാത്തത എന്താണ്? നാണയങ്ങളെ ധനമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതും അവയ്ക്കു വിലയുള്ളതും അവയിൽ രാജമുദ്ര ഉള്ളതുകൊണ്ടാണെന്നു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇത അങ്ങനെ അല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഒരു രൂപായുടെ വലിപ്പവും മുദ്രയും ഉള്ളതായി ഒരു ചെമ്പുനാണയം ഉണ്ടാക്കി അതിനെ രൂപായെന്നു വ്യവഹരിക്കുകയും ചെയ്താൽ, ഒരു വെള്ളി രൂപാക്കു കിട്ടുന്നിടത്തോളം ഉള്ള വസ്തുക്കൾ അതിനു കിട്ടുന്നതല്ല. ചട്ടത്തെ അനുസരിച്ചു അതിനെ രൂപാ എന്നു തന്നെ വിളിക്കേണ്ടിവന്നാലും ആനാഥമാത്രത്താൽ അതിനു വില കൂടുന്നതല്ല. ഒരു ചക്രം കൊടുത്താൽ വാങ്ങിക്കാവുന്ന പദാർത്ഥങ്ങൾക്കു ഇങ്ങനെയുള്ള ചെമ്പു രൂപാ രണ്ടാമുണ്ടോ കൊടുക്കേണ്ടിവരും. ആയതുകൊണ്ടു രാജ്യത്തെ ചട്ടം കൊണ്ടോ മുദ്ര കൊണ്ടോ അല്ലാ നാണയങ്ങൾക്കു വിലയുണ്ടായിരിക്കുന്നത.

പുനശ്ച, സ്വപ്ന നാണയങ്ങളും വെള്ളി നാണയങ്ങളും ഉരുക്കി ഒരു തട്ടാനുകൊടുത്താൽ അവയ്ക്കു ഏകദേശം ആ നാണയങ്ങൾക്കു കിട്ടുന്ന വിലത

ന്നെകിട്ടുന്നതാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, സ്വസ്ത്യവും വെള്ളിയും നാണയങ്ങളെ ആദരണങ്ങളാപാത്രങ്ങളെ ആയിട്ടിരുന്നാലും അവവിലയുള്ളവയാകുന്നു. ചെമ്പുഇതിൽ വളരെവിലക്കുറവുള്ളതായിരുന്നാലും അതും കാശാ തുടൊ മറ്റൊരാ ആയിരിക്കുകയൊ അല്ലെങ്കിൽ എന്തെങ്കിലും പാത്രങ്ങളായിരിക്കുകയൊ ചെയ്താൽ വിലയുള്ളതുതന്നെ ആകുന്നു. സ്വസ്ത്യമൊ വെള്ളിയൊ മറ്റു ലോഹങ്ങളെ വില യില്ലാത്തവയായിരുന്നുഎങ്കിൽ ജനങ്ങൾഇവയെ നാണയങ്ങളാക്കി തീർക്കുകയില്ലായിരുന്നു.

ചിലജാതിക്കാര നാണയങ്ങൾക്കു പകരം അന്നെകംവസ്തുക്കളെ പണമായിട്ടു ഉപയോഗിക്കുന്നു. ആഫ്രിക്കയിൽ ചിലഅപരിഷ്കൃതജാതികൾ ഉണ്ടു. അവർ കവടികളെ തങ്ങളുടെ സ്രീകളുടെ കഴുത്തുകളിൽ ആദരണങ്ങളായി കൊത്തിടുകയും അവയെതന്നെ പണമായി ഉപയോഗിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നു. അവിടെ നും കവടികൊടുത്താൽ ഒരുത്തൻ ഒരുദിവസത്തെ ഭക്ഷണം നിവ്ഹിക്കാം. ആഫ്രിക്കയിൽ മറ്റുചിലടത്തു തുല്യരൂപങ്ങളായി ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട വസ്രുവണ്ഡങ്ങൾ പണമായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. അവിടെഉള്ളവർ ഇവയെ വാങ്ങിച്ചുകൊണ്ടു ഏതുവസ്തുവിനെയും കൊടുക്കുന്നു. അയത ഇവയെ വസ്രുമായി ധരിച്ചുകൊള്ളാമെന്നുവെച്ചല്ല. ഇവയെകൊടുത്ത മറ്റു ആവ

ശ്രമമുള്ള എന്തിനെ എങ്കിലും വാങ്ങിച്ചുകൊള്ളാമെന്നവിചാരിച്ചിട്ടാണ്. എന്നാൽ ഇവ ലോഹങ്ങൾകൊണ്ടുള്ള നാണയങ്ങൾപൊലെ അത്രസൗകര്യത്തോടുകൂടി ഉപയോഗിക്കപ്പെടാവുന്നവയല്ല. ലോഹങ്ങൾകൊണ്ടുള്ള നാണയങ്ങൾ പൊട്ടിപ്പൊകയ്യാ പഴതായിപൊകയ്യാ ചെയ്തയില്ല. അവയെ വച്ചുസൂക്ഷിക്കുന്നതിനു അവയുടെ വില കുതകുതവണ്ണമുള്ള ഇടവും വെണ്ടിവരികയില്ല. എന്നാൽ റം വക സൗകര്യങ്ങൾഉള്ളത അധികം പൊൻ നാണയങ്ങൾക്കും വെള്ളിനാണയങ്ങൾക്കും ആകുന്നു. ചെമ്പുനാണയങ്ങൾ ചില്ലറകൊട്ടു കൽവാങ്ങലിനല്ലാതെ സൗകര്യത്തോടുകൂടി ഉപയോഗിപ്പിക്കാൻകൊള്ളുകയില്ല ഒരുപശുവിന്റെയോ ആടിന്റെയോ വില ചെമ്പുനാണയമായിരുന്നാൽ അതു ഒരു ഗുരുവായഭാരമായിരിക്കും. എന്നാൽ ഇരുപതുപശുക്കളുടെവില സ്വൺനാണയമായിരുന്നാൽ അതിനെ ഒരുത്തനു നിഷ്പ്രയാസമായി കൊണ്ടുപോകാം. റം വിഷയത്തിൽ ഒരുണ്ടിയൽപത്രംവളരെഅധികം സൗകര്യമുള്ളതാകുന്നു. എന്നാൽ അതു പ്രായേണപത്രികാധനമെന്നു വ്യവഹരിക്കപ്പെടുന്നു എങ്കിലും, പണം കൊടുക്കുന്നതിനു ഒരുവാശാനും മാത്രമല്ലാതെ വസ്തുതഃപണമാകുന്നില്ല. ഒരുണ്ടിയൽ പത്രത്തിനു പകരം സ്വൺമൊ വെള്ളിയോ കിട്ടുമെന്നുള്ള ബോധം ഇല്ലായിരുന്നുഎങ്കിൽ യാതൊരുത്തനും

അതിനുപകരം യാതൊന്നിനെയും കൊടുക്കുകയില്ല. എന്നാൽ ഞാൻ ധൈര്യം ഉള്ളതുവരെയും എപ്പോഴെങ്കിലും അപേക്ഷയുള്ളപ്പോൾ പണംകിട്ടും എന്നുള്ളവിശ്വാസത്താൽ പണത്തിനുപകരം ഉണ്ടിയൽപത്രത്തെ വാങ്ങിക്കുന്നു.

ദാ. പാ. ,

വിലയെ കുറിച്ചു.

പണമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു സ്വർണം വെള്ളിയുംപൊലെ അത്രസൗകര്യമുള്ള ലോഹങ്ങൾ മറ്റൊന്നും ഇല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവയെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനു അവയുടെ വിലക്കർക്കു വണ്ണമുള്ള ഇടംവെണ്ടിവരികയില്ല. അതുകൊണ്ടു അവ വിലക്കുറിയലോഹങ്ങൾഎന്നു പറയപ്പെടുന്നു. നമുക്കു പീശ്ശാക്കത്തികൾ, കത്തിരികൾ, തൂമ്പാകൾ, മഴുക്കൾമുതലായ സാമാനങ്ങൾ ഇല്ലാതെ ഇരുന്നാൽ വളരെബുദ്ധിമുട്ടുവാൻ ഇടവരുന്നതും, സ്വർണംകൊണ്ടോ വെള്ളികൊണ്ടോമറ്റൊരു ഇങ്ങനെയുള്ള സാമാനങ്ങളെതിർത്താൽ അവ ഉപയോഗത്തിനു കൊള്ളാത്തവയായി പൊകുന്നതും ആയിരിക്കെ അവക്കു ഇരിമ്പിനെക്കാൾ അധികം വിലക്കുറിയിരിക്കുന്നതു എന്തുകൊണ്ടാണു?

ഏകദേശം ഉപയോഗമുള്ള സാധനങ്ങൾക്കല്ലാ

എല്ലാജ്ഞാഴും വില കൂടുതലായിരിക്കുന്നത് എന്നു ധരിച്ചിരിപ്പാനുള്ളതാകുന്നു. വായുവിനെയും ജലത്തെയുംകാൾ അധികം ഉപകാരമുള്ളവസ്തുക്കൾ വെറൊരാതൊന്നും ഇല്ല. അവകൂടാതെ നമുക്കുജീവിച്ചിരിപ്പാൻ കഴിയുന്നതല്ല. എങ്കിലും വിലഎന്ന ശബ്ദത്തിന്റെ താല്പര്യംതന്നെ ആലോചിക്കുമ്പോൾ അവ മിക്കസ്ഥലങ്ങളിലും വിലയില്ലാത്തവയായിത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. എന്നെന്നാൽ അവ വിലകൊടുക്കാതെ ലഭിക്കുന്നതാകകൊണ്ടു അവയ്ക്കുപകരമായി ആരും യാതൊന്നും കൊടുക്കയില്ല.

ചിലസ്ഥലങ്ങളിൽ വെള്ളം വളരെ ഭൂല്പദമാകകൊണ്ടു അവിടെജനങ്ങൾ അതിനെ വിലക്കുവാങ്ങുന്നുണ്ടു. എന്നാൽ ജലം വിലകൊടുത്തു വാങ്ങിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ, അതുസുലഭമായിരിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലെക്കാൾ അധികം ഉപയോഗമുള്ളതാണെന്നില്ല. ദുർലഭ്യംകൊണ്ടത്രെ അതിനു വിലഉണ്ടാകുന്നത്.

ഇരുമ്പു അപൂർവ്വമായിട്ടുള്ള ദിക്കുകളിൽ അതിനുവില അധികമായിരിക്കുന്നു. ഇരുമ്പുണ്ടാകാത്ത ചില ദ്വീപങ്ങളെ യൂറോപ്പുകപ്പൽക്കാര കണ്ടിട്ടുണ്ടു. ആ ദ്വീപവാസികൾ അവിടെ സാധാരണമായിട്ടുള്ള ഗ്രാമ്യസുകരങ്ങളെകൊടുത്തു ഇരുമ്പാണികളെ വാങ്ങിക്കുന്നു. എന്നാൽ എല്ലാലോഹങ്ങളെക്കാൾ ഉപയോഗമുള്ളതായിരിക്കുന്ന ഇരുമ്പു രംഗപരകാരബൃത്താൽ സാമാന്യം എല്ലാദെ

ശങ്ങളിലും വളരെസമൃദ്ധിയായി ഉണ്ടാകുന്നു. ഏകിലും ഇരുമ്പനമുക്കു ഉപയോഗിക്കത്തക്കതാകുന്നതിന്നു മുമ്പെ അതിനെ ആകരങ്ങളിൽ നിന്നും കഴിച്ച് ചെടുത്തു അടിച്ചു പണി ആയുധങ്ങളാക്കിതിടെ ഉണ്ടാകയാൽ അത എല്ലാഇടത്തും വിലയുള്ളതാകുന്നു. പീശ്ശാങ്കത്തികളും ആണികളും കല്ലുകൾ പൊലെ എല്ലാഇടങ്ങളിൽ നിന്നും പെറുക്കി എടുത്തുകൊണ്ടു വിധത്തിൽ തത്തട്ടുപെണ കിടന്നിരുന്നെങ്കിൽ ആർക്കും വിലകൂടാതെ അവയെ ലഭിക്കുന്നതാകകൊണ്ടു അവയ്ക്കു വിലയുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല- അപ്രകാരം മായിരുന്നാലും അവയെക്കൊണ്ടു ഉള്ള ഉപയോഗം ഇപ്പോഴത്തെക്കാൾ കുറഞ്ഞിരിക്കുകയില്ല-

ആക്കെങ്കിലും ഒരു വസ്തു കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്നു ഒരു ആഗ്രഹം ജനിക്കുന്നതിനുള്ള കാരണം ഇല്ലാതെ ഇരുന്നാൽ ദുഃഖപൂർവ്വമാത്രം കൊണ്ടു അതിനു വിലയുണ്ടാകുന്നതല്ല. ദുഃഖങ്ങളായി ചില മാതിരികളുകൾ ഉണ്ടു. എന്നാൽ അവ ഉപയോഗവും ഭംഗിയും ഇല്ലാത്തവയാകകൊണ്ടു വിലയുള്ളവയാകുന്നില്ല. നാം റം മാതിരികളുകളെ യാതൊന്നും കൊടുത്തു വാങ്ങിക്കുകയില്ല. അതു അവ സുലഭങ്ങളാകകൊണ്ടല്ല. നമുക്കു അവയെ കുറിച്ചു ആഗ്രഹമില്ലാത്തതിനാൽ ആകുന്നു. എന്നാൽ തുലാം ഭംഗിയുള്ളതായും ദുഃഖമായും ഇരിക്കുന്ന ഒരു കല്ലു, ആഭരണമുണ്ടാക്കുന്നതിനല്ലാതെ മറ്റു യാതൊരു

ഉപയോഗവുമുള്ളതല്ലെങ്കിലും വളരെ വിലയുള്ളതായിരിക്കാം. ഇങ്ങനെയുള്ള കല്ലുകൾ വരും, പരമാഗമമുതലായവയെക്കുറിച്ചും അനേകംജനങ്ങൾ ആവശ്യങ്ങളായ അന്നവസ്ത്രാദികളെ മാത്രമല്ല, ആദരണങ്ങൾ കസവിട്ടമുണ്ടുകൾ മുതലായവയെയും വാങ്ങിക്കുന്നതിനുവെണ്ടുന്ന പണംസ്വാദിക്കുന്നതിനായി അധികശ്രമംചെയ്യുന്നു.

ജനങ്ങൾ രംവകരത്നാദരണങ്ങളെ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് അവ കാഴ്ചക്കു ഭംഗിയുള്ളവയാണെന്നുവെച്ചിട്ടുമാത്രമല്ല, അവയെ ധരിക്കുന്നവർ സ്വന്തം നാരായിവിചാരിക്കപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടും ആകുന്നു. ചില വസ്തുക്കളായപുഷ്പങ്ങൾ രത്നാദരണങ്ങളെക്കാൾ കാഴ്ചക്കുവളരെ മനോഹരങ്ങളായിരിക്കും. എങ്കിലും ജനങ്ങൾതങ്ങളുടെ ധനികത്വത്തെക്കുറിപ്പാൻവെണ്ടി രത്നാദരണങ്ങളെ ധരിക്കുന്നതിൽ അധികംതാല്പര്യംഉള്ളവരാകുന്നു.

ജനങ്ങൾ താന്താങ്ങളുടെ അവസ്ഥക്കനുസരണം നല്ലവസ്ത്രാദികളെ ധരിക്കണമെന്നു ആഗ്രഹിക്കുന്നതിൽ ഭൂഷ്യംഇല്ല. എന്നാൽചിലര തങ്ങളുടെ അവസ്ഥക്കു അനുരൂപമായിട്ടല്ലാതെ വസ്ത്രാദരണാദികളെ ധരിക്കുവാൻ ദരിദ്രനാരായി തീർന്നുഇതുവളരെദയനീയമാകുന്നു. അവർ ആദരണങ്ങളെഉണ്ടാക്കിക്കുന്നതിനുചിലവിട്ടുന്നപണം ആവശ്യംപൊലെഉള്ളവസ്തുക്കളെയും സാമാനങ്ങളെയും വാങ്ങിച്ചു അവയെസ്വച്ഛതയൊടുക്കി

സൂക്ഷിക്കുന്നതിൽ ഉപയോഗിച്ചാൽ അവർക്കു അധികംസുഖം ഉണ്ടായിരിക്കും.

ഒരു പദാർത്ഥത്തിനു അധികം വിലയുണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ടും ഉപയോഗംകൊണ്ടും സന്തോഷകരത്വംകൊണ്ടും ജനങ്ങൾക്കു സ്പെഷ്യലായിരിക്കുന്നതിനാൽ മാത്രമല്ല, അതിന്റെ ദുർല്ലഭ്യതകൊണ്ടും ആകുന്നു. എന്നുവെച്ചാൽ ആയത കിട്ടുന്നതിന്നു പ്രയാസം ഉള്ളതും ആയിരിക്കണം. സ്പെഷ്യലായിരിക്കുന്ന വസ്തുക്കളിൽ വെച്ചു ദുർല്ലഭങ്ങളായിട്ടുള്ളവ ആകുന്നു അധികം വിലയുള്ളവയായിരിക്കുന്നത്. സ്വപ്നത്തിനും വെള്ളിക്കും ഇരുമ്പിനേക്കാൾ അധികം വിലയുണ്ടായിരിക്കുന്നതിന്റെ കാരണം ദുർല്ലഭ്യതയെന്നതാണ്. അവർക്കു ശോഭയും അവയെക്കൊണ്ടു യാതൊരു ഉപയോഗവും ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ അവ സ്പെഷ്യലായിരിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ അവ സ്പെഷ്യലായതുകൊണ്ട് അവർക്കു ഇരുമ്പിനേക്കാൾ വില കൂടിയിരിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ അവ ദുർല്ലഭങ്ങൾ ആണ്. അവ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ മാത്രമേ കാണപ്പെടുന്നുള്ളൂ. അവിടെയും ധാരാളമായിട്ടില്ല.

വിശേഷിച്ചും സ്വപ്നം ചിലനദികളുടെ മണലുകളിൽ ഉള്ളതാകുന്നു. അതിനെ എടുക്കുന്നതിൽ വളരെ ശ്രമവും ചിലവും ഉണ്ട്. ഒരു റാത്തൽ സ്വപ്നം എടുക്കുന്നതിനു ഏകദേശം ൧൫ റാത്തൽ വെള്ളി എടുക്കുന്നതിനുള്ള അദ്ധ്വാനവും ധനവ്യയവും

വെണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതുകൊണ്ടുതന്നെയാണു ഒരു രാത്രിൽപൊന്നിന്റെയും ൧൫ രാത്രിൽവെള്ളിയുടെയും വിലഏകദേശം ശരിയിട്ടിരിക്കുന്നത്.

എന്നാൽ ഒരുവസ്തു വിലയുള്ളതായിരിക്കണമെങ്കിൽ അതു സ്പെഷ്യലിയമായും ഫ്ലൂവിയമായും ഇരിക്കുന്നതുകൂടാതെ കൊടുക്കയുംവാങ്ങിക്കയും ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നതും ആയിരിക്കണം. ആരൊഗ്യം ഏറ്റവും സ്പെഷ്യലിയമായിട്ടുള്ളതും എല്ലാവരും സുലഭമല്ലാത്തതും ആകുന്നു. ഏങ്കിലും അരിനുവിലയില്ലാത്തതായതുകൊടുപ്പാനും വാങ്ങിപ്പാനും കഴിയാത്തതുകൊണ്ടാകുന്നു. ഒരു ദരിദ്രനായിരിക്കുന്നവെലക്കാരന്റെ ആരൊഗ്യത്തെയും ബലമുള്ള അവയവങ്ങളെയും കിട്ടുന്നതായിരുന്നാൽ ആയിരമൊ പതിനായിരമൊ രൂപാകൊടുക്കുന്നതിനു അനേകം ധനികന്മാർ മനസ്സുള്ളവരായിരിക്കും. ആ വെലക്കാരനും അതിനുഒട്ടും വിസമ്മതം ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. എന്നാൽ അവൻ തന്റെ അവയവങ്ങളെ ഒഴുടിച്ചെടുക്കുമെങ്കിലും അവനു അവയെ മറ്റൊരാളുടേതാക്കി ശരീരത്തിൽ യോജിപ്പിക്കാൻ കഴികയില്ല. ആഹാരാദികളിൽ നിയമംഇല്ലാതെയിരിക്കുന്നതിനാൽ അരൊഗ്യതയെന്നശിപ്പിക്കാമെന്നുവെച്ചാലും അതമറ്റൊരാളുടേതു സ്വാധീനമാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിനു കഴിയുന്നതല്ലല്ലോ.

സ്പെഷ്യലിയമായിരിക്കുന്ന എന്തെങ്കിലും പദാർത്ഥം അദ്ധ്വാനംകൊണ്ടു ലഭിക്കാവുന്നതും അദ്ധ്വാനം

നംകൂടാതെ ലഭിക്കാൻ വഹിയാത്തതും ആയിരിക്കുമ്പോൾ മനുഷ്യര അതിനെ ലഭിക്കുന്നതിനു പ്രയത്നം ചെയ്യുന്നു. അധികം വിലയുള്ള വസ്തുക്കൾ നിയമമനുസരിച്ചു പ്രയത്നത്തെ അപേക്ഷിക്കുന്നവരായിരിക്കും. ഇതു ഹൈന്ദവായിട്ടു യാതൊരു വസ്തുവിലേക്കിലും ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ശ്രമം ആകുന്നു ആ വസ്തുവിനു വില ഉണ്ടാകുന്നതെന്നു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നു ഒരു ദ്രവമാകുന്നു. യാതൊരു വസ്തുവിനും അതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള ശ്രമം കൊണ്ടല്ല വില കൂടുന്നത്, പ്രത്യേക അതിനു അധികം വിലയുള്ളതിനാലാകുന്നു അതിനെ ഉദ്ദേശിച്ച ശ്രമം ചെയ്യുന്നത്.

ഏകദേശം എന്നാൽ മുക്കുവർ ഭൃശമായ ശൈത്യത്തെ സഹിച്ചുകൊണ്ടു മത്സ്യം പിടിക്കുന്നതിനു സമുദ്രത്തിൽ പോയി വളരെ അധ്വാനപ്പെടുന്നു. അതു അവയെ വിൽക്കുന്നതുകൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടാകുന്നു. എന്നാൽ ഒരു മുക്കുവൻ രാത്രി മുഴുവനും അധ്വാനിച്ചതിന്റെ ശേഷം അവൻ ഒരു ചെറിയ മത്സ്യം മാത്രം കിട്ടുകയും മറ്റൊരാളുടേതു യദൃച്ഛയാ മത്സ്യക്കൂട്ടം കിടക്കുന്ന ദിക്കിൽ വലവീശുന്നതിനു ഇടവന്നു അസംഖ്യം മത്സ്യങ്ങൾ കിട്ടുകയും ചെയ്താൽ അവർക്കുണ്ടാകും അധ്വാനം ഉല്പന്നം എന്നെങ്കിലും ഒരു മത്സ്യം കിട്ടിയവന്റെ മത്സ്യത്തിനു മറ്റാവന്റെ അസംഖ്യം മത്സ്യങ്ങളുടെ വിപരീതമായില്ല. ഒരുത്തൻ ഒരു

നദീതീരത്തിൽനിന്നും യദൃച്ഛയാ ഒരു മുക്താമണികിട്ടിയാൽ അതിനായിതാൻ ഒരു ശ്രമവും ചെയ്യിട്ടില്ലെങ്കിലും അതിനെ ചിറ്റാൽ അവനു വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ടു മുങ്ങി എടുത്ത ഒരു മുക്താമണിയുടെ വില്പനയെക്കാൾ കുറച്ചു വില്പനയെ കിട്ടി എന്നില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടു ഒരു പദാർത്ഥത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു ചെയ്യിരിക്കുന്ന ശ്രമമല്ലാ അതിനെ വില്പനയുള്ളതാക്കി ചെയ്യുന്നത.

മനുഷ്യര മടിയുള്ളവരായി തീരാതെ യിരിക്കുന്നതിനുവെണ്ടി പ്രായേണ സ്പർഹണീയങ്ങളായിരിക്കുന്ന വസ്തുക്കളെക്കൊണ്ടും ശരംപരൻ ശ്രമപര്യങ്ങളാക്കി ചെയ്യിരിക്കുന്നു. നമുക്കു അന്നവസ്രാദികളും ശുദ്ധവാഹനാദികളും പിന്നെ അസംഖ്യങ്ങളായ ഉപഭോഗ സാധനങ്ങളും ശ്രമം കൂടാതെ ലഭ്യങ്ങളല്ല.

൬ ൦ ൦ പ ൦ ൦.

രൂപി അല്ലെങ്കിൽ ശമ്പളം.

ചിലപണിക്കാർക്കു മറ്റു ചിലവെലക്കാർക്കൊടുക്കുന്നതിനൊക്കാൾ അധികം രൂപികൊടുക്കുന്നു. ഒരു ആശാരിയു ഒരു ഉഴുവുകാരനൊക്കാൾ അധികശമ്പളം കിട്ടുന്നുണ്ടു. ഒരു ദന്തവെലക്കാരനു ഇവരെണ്ടുപെയ്യുംകാൾ അധികം രൂപികിട്ടുന്നു.

എന്നാൽ ഇത ഒരുത്തൻ മാറവനെക്കാൾ അധികം വെല ചെയ്യുന്നതെന്നു വെച്ചിട്ടില്ല.

ശരീരശ്രമത്തിലെ പൊലെതന്നെ മാനസിക ശ്രമത്തിലും ഇപ്രകാരം ദൈവമുണ്ട്. വകതുകകൾ തെറ്റാതെ കണക്കുകൾ എഴുതുന്ന ഒരു കണക്കുപ്പിള്ളക്കു ഒരു ന്യായവാദിക്കു തുല്യമായി ശമ്പളം കിട്ടുന്നതല്ല. ആയതുകൊണ്ടു ഒരു വെലക്കു കൂലി കൂടുതൽകുറവായി കിട്ടുന്നത ആയതിൽ ഉള്ള ശ്രമത്തിന്റെ ഏറ്റക്കുറച്ചിൽ നിമിത്തമായിട്ടല്ലെന്നുള്ളതു സ്പഷ്ടമാകുന്നു.

കൂലിയുടെ താരതമ്യത്തിന്റെ കാരണം താഴെ വിവരിക്കാം. പദാർത്ഥങ്ങളുടെ വിലക്കു കൂടുതൽ കുറവുള്ളതുപൊലെ ആകുന്നു വെലകളുടെ കൂലിക്കും താരതമ്യം ഉള്ളത.

ഒരു വെല ചെയ്യുന്നതിന്നു ആളുകളുടെ സംഖ്യയും ദൗർല്ലഭ്യത്തെയും അനുസരിച്ചു അതിന്നു കൂലി കുറവാ കൂടുതലോ ആയിരിക്കും. ഒരുറാത്തൽ സ്വണ്ണം എടുക്കുന്നതിന്നു ഒരുറാത്തൽ ചെമ്പു എടുക്കുന്നതിന്നു വെണ്ടതിലധികം ചിലവും കാലതാമസവും ശ്രമവും വെണ്ടിവരികയില്ലെങ്കിൽ സ്വണ്ണം ഇതവിനെക്കാൾ വില അധികമുള്ളതായിരിക്കയില്ല.

ഇപ്രകാരംതന്നെ ദന്തവെലക്കാരും ന്യായവാദികളും കണക്കുപ്പിള്ളമാരെയും മൺവെട്ടിവെലക്കാരെയും കാൾ ടുല്ല്യഭാഗാങ്കകൊണ്ടു അ

വർഷ ക്രമി അധികം കൊടുക്കെണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെമുമ്പായ കാരണം അവരെ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ചിലവിന്റെ ആധിക്യം ആകുന്നു. ഒരുത്തൻ ഒരുദന്തവെലക്കാരന്റെ തൊഴിലും ഒരു ന്യായവാദിയുടെ അറിവും സമ്പാദിക്കുന്നതിനുള്ള രെകാലം വെണ്ടിവരുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടു ഒരുത്തൻ വെല അഭ്യസിക്കുന്ന കാലം തന്റെ ഉപജീവനത്തിനും ഗുരുവിനു ശമ്പളം കൊടുക്കുന്നതിനും നിവാഹം ഇല്ലെങ്കിൽ അവനു ദന്ത വെലക്കാരനോ ന്യായവാദിയോ ആയി തീരുന്നതിനു കഴിയുന്നതല്ല. അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നതിൽ വളരെ ചിലവു കുറഞ്ഞതായ കണക്കെഴുത്തിനു കിട്ടുന്നതിനെക്കാൾ ന്യായവാദത്തിനു അധികം ക്രമി കിട്ടുമെന്നുള്ള ബോധം ഇല്ലെങ്കിൽ നിവാഹമുള്ള പിതാക്കന്മാരും തങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരെ ന്യായശാസ്ത്രം അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള വ്യയത്തെ ചെയ്യുകയില്ല.

എന്നാൽ ചിലപ്പോൾ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി അയക്കപ്പെടുന്ന ബാലൻ ബുദ്ധിമാന്ദ്യം കൊണ്ടോ അലസത കൊണ്ടോ ആ വിദ്യയാൽ തന്റെ ഉപജീവനം കഴിച്ചുകൊള്ളുന്നതിനും മതിയായ സാമർത്ഥ്യത്തെ സമ്പാദിപ്പാൻ ശക്തനാകുന്നില്ല.

അപ്പോൾ അവന്റെ അഭ്യാസത്തിനായി ചെയ്തിട്ടുള്ള വ്യയം നിഷ്പ്രയോജനമായി തീരുന്നു. എന്തു

കൊണ്ടെന്നാൽ ഒരുക്കുണക്കെഴുത്തുകാരൻ കിട്ടുന്ന കൂലിയെക്കാൾ ഒരു ന്യായവാദിക്ക് അധികം കൂലികിട്ടുന്നത ന്യായവാദത്തെ അഭ്യസിക്കുന്നതിൽ അധികം ചിലവും കാലതാമസവും വെണ്ടിവരുന്നതുകൊണ്ടല്ല. എന്നാൽ അതിനെ അഭ്യസിക്കുന്നതിലുള്ള ഉദ്യയാധിക്യം കൊണ്ടു അതിൽ അധികം ആളുകൾ പ്രവർത്തിക്കാതെ ഇരിക്കുകയും തന്നിമിത്തമായി ന്യായവാദികൾ ചുരുക്കമായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനാലാകുന്നു അവർ ശമ്പളം കൂട്ടിക്കൊടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്.

അപ്പോൾ ഓരോവെലയുടെ കൂലി അധികമായോ കുറവായോ ഇരിക്കുന്നത് പദാർത്ഥങ്ങളുടെ വിലപൊലെതന്നെ അതിന്റെ ദുർബ്ബല്യത്തെ യോ സൗഖ്യഭൂതത്തെ യോ അനുസരിച്ചിട്ടാണെന്നുള്ളതു സ്പഷ്ടമാകുന്നു അസാധാരണപ്പെരുപ്പിശക്തിയും ഒരുത്തൻ മറ്റൊരുത്തനെക്കാൾ അധികം കൂലികിട്ടുന്നതിനു കാരണമായിത്തീരുന്നു. എങ്ങനെ എന്നാൽ, അസാധാരണപ്പെരുപ്പിശക്തിയുള്ള ഒരുത്തന്റെ ന്യായാഭ്യാസത്തിൽ സാധാരണപ്പെരുപ്പിശക്തിയുള്ള ഒരുത്തൻ വെണ്ടിവരുന്നതിനെക്കാൾ അധികം വ്യയം വെണ്ടിവരികയില്ലെങ്കിലും അവൻ ഏറ്റവും സമർത്ഥനായ ഒരു ന്യായവാദിയായിത്തീരുകയും അവനു മറ്റൊരാൾ അധികമായി യാതൊരു ശ്രമവും ചെയ്യാതെ കൂലിദശമൂണം അധികം കിട്ടുകയും ചെയ്യുന്നതാകുന്നു. ഇതിനുകാര

ണം മെൽപറഞ്ഞതുതന്നെ എന്തെന്നാൽ അസാധാരണബുദ്ധിശക്തിയുള്ളവർ ഭുല്യഭന്മാരാകുന്നു. അതിനാൽ അവരുടെ വെലക്കുഅധികം കൂലികൊടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

മെൽപറഞ്ഞതിൻവണ്ണം അല്ലാതെ മാറുചില ഹെതുകൾ ഉൾ ചിലവെലകൾക്കു കൂലിഅധികം കൊടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആരോഗ്യഹാനിക്കൊരുവെള അപായത്തിനൊഹെതുവായി ഭവിക്കുന്നതൊ ജഗൃഹിതമൊആയുള്ള ഏതെങ്കിലും വെലക്കുഅധികം കൂലികൊടുത്തല്ലാതെ ആൾഏപ്പെടുന്നതല്ലാത്തതുകൊണ്ടു ആ വെലക്കുഅധികം കൂലികൊടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ളവെലകൾ യുദ്ധത്തിനുപൊക്കുക, വെടിമരുന്നുരക്കുക, കട്‌വാന്നായാട്ടുമുതലായവ ആകുന്നു.

ഒരുത്തനുഅവനെക്കാൾ ഒട്ടുംഅധികം വെല ചെയ്യാതെ ഇരിക്കുന്നമറ്റൊരുത്തനൊടു ശരിയായകൂലികിട്ടാത്തത ന്യായമല്ലെന്നു ചിലരവിചാരിക്കുന്നു. ഒരുത്തൻ തനിക്കുകൊടുക്കാൻബൊധിച്ചുകൂലിക്കു വെലചെയ്യുന്നതിനു മറ്റൊരുത്തനെ നിബ്ബന്ധിക്കുന്നതായിരുന്നാൽ അതുഭുല്യതന്നെ. യജമാനന്മാരാൽ കുതിരകളെയോ കാളകളെയോ പൊലെഭക്ഷണം മാത്രംകൊടുത്തു വെലഎടുപ്പിക്കപ്പെടുന്ന അടിമകളുടെ അവസ്ഥ ഇപ്രകാരമാകുന്നു. ഇതുപൊലെ തന്നെആരെങ്കിലും തനിക്കുബൊധിച്ചവിലയ്ക്കു മറ്റൊരുത്ത

ന്റെ വസ്ത്രങ്ങളെയോ കന്നുകാലികളെയോ മറ്റു വസ്തുക്കളെയോ തന്നിടുകവിൽക്കുന്നതിനു അ വന്നെനിബ്ബന്ധിക്കുന്നതും ദൃസ്സഹമായിട്ടുള്ളതാ കുന്നു. എന്നാൽ ക്രയവിക്രയം ചെയ്യുന്ന ആളുകൾ അ വരവുകൾ പൊധിച്ചുവിലയ്ക്കു കൊടുക്കുകയോ വാങ്ങിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിൽ യാതൊരു വിഷമവും ഇല്ല. ഇപ്രകാരം തന്നെ കൂലികൊടുത്തു വെല ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നതിലും രണ്ടു ഭാഗക്കാർക്കും സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്.

ഒരുത്തനും തന്റെ വസ്തുക്കൾക്കു എത്ര എങ്കിലും വില പറയാവുന്നതാകുന്നു. മറ്റൊരാളുടേതല്ല മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽപ്പോലും ഇല്ലെങ്കിലും ആവിലക്കു തന്നെ അവയെ വാങ്ങിക്കണമെന്നു വന്നാൽ അതുവളരെ വിഷമം തന്നെ. അതുപോലെ തന്നെ ഒരു സാധാരണ വെലക്കാരനും എത്ര എങ്കിലും കൂലി ചൊടിക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ അവൻ പറയുന്ന കൂലിക്കു മറ്റുള്ളവർ മനസ്സുണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും അവനെ ആക്കണമെന്നു വന്നാൽ അതും വളരെ വിഷമം ആകുന്നു. ഇതുപോലെ തന്നെ ആ വെലക്കാരനും ഒരു ആശാരിയെയോ കൊല്ലനെ യോ കൊണ്ടു ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും അവൻ ചൊടിക്കുന്ന ശമ്പളത്തിനു അവരെ ആക്കണമെന്നുണ്ടായിരുന്നാൽ അതും വളരെ വിഷമമായിരിക്കും.

പണ്ടത്തെ കാലങ്ങളിൽ വെലയ്ക്കു കൂലി നിശ്ചയി

കുന്നതിനു കൂടുകൂടെചട്ടങ്ങൾ ഏല്പിപ്പത്തപ്പെട്ടി
 രുന്നു. അതാവെലകൾക്കു ചട്ടത്തിൻപ്രകാരം
 ഉള്ളതിൽ കൂട്ടിയൊക്കുവാൻ കൂലിചൊദിക്കുക
 യൊ കൊടുക്കുകയൊ ചെയ്യുന്നവർക്കു ശിക്ഷയും
 നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ഇങ്ങനെയുള്ള
 ചട്ടങ്ങളാൽ ഒരിക്കലും യാതൊരുഗുണവും ഉണ്ടാ
 യിയില്ല. എങ്ങനെഎന്നാൽ വെലക്കാർക്കു ചട്ടത്തി
 ന്പ്രകാരംഉള്ള കൂലികൊടുത്തു വെലചെയ്യിപ്പാ
 ന് കൃഷിക്കാരനു നിർവാഹംഇല്ലാതെ സംഭവിക്കു
 മ്പൊൾ അവൻ തന്റെ വെലക്കാരിൽ ഏതാനും
 നല്ലവെലക്കാരെശ്ശികെ ശേഷംപെരെ വെല
 യിൽനിന്നും നീക്കുകയും ആ ഏതാനുംപെരെകൊ
 ണ്ടു അധികം വിളവുണ്ടാകുന്നതിലത്തിൽമാത്രം
 കൃഷിചെയ്യിക്കുകയും ചെയ്യും. അപ്പൊൾ നെല്ലു
 ചുരുക്കമായും, ഒന്നുംകിട്ടാതെഇരിക്കുന്നതിനെക്കാ
 ൾ നിരക്കിൻകുറഞ്ഞകൂലികിട്ടിയാലും മതിഎന്നു
 ഇച്ഛയുള്ള അനേകം ആളുകൾക്കു വെലയില്ലാ
 തെആയംതീരും. പുനശ്ച, ചട്ടത്തിൻപ്രകാരം ഉ
 ള്ള കൂലികൊടുത്താൽ നല്ലവെലക്കാരെകിട്ടാതെ
 ഇരിക്കുമ്പൊൾ ചില കൃഷിക്കാര ഗ്രാമമായി നിര
 കിലധികം കൂലികൊടുത്തു അവരെ തങ്ങളുടെ
 വെലയിൽ ആക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കും. ചട്ടത്തെലം
 ഘിക്കാതെ ഇരിപ്പാനായി കുറഞ്ഞവിലക്കുനെല്ലു
 കൊടുക്കുന്നതിനു സമ്മതിക്കുകയൊമറ്റൊ ചെയ്യു
 അധിക കൂലികൊടുക്കുന്ന ഫലത്തെ വരുത്തികൊ

ഉള്ളും. അപ്പൊൾമറ്റുള്ള കൃഷിക്കാരു തങ്ങളുടെ നല്ലവെലക്കാര തങ്ങളെ വിട്ടുപൊകാതെ ഇരിക്കാൻ ഇങ്ങനെതന്നെ ചെയ്യേണ്ടിവരും. ഇപ്രകാരം ഇങ്ങനെയുള്ള ചട്ടങ്ങൾ ക്രമമെന്ന ഇല്ലാതെ അയിപ്പെപ്പാകുന്നു. വെലചെയ്യിക്കുന്നവരും വെല ചെയ്യുന്നവരും അപ്രകാരംതന്നെ ക്രയംചെയ്യുന്നവരും വിക്രയംചെയ്യുന്നവരും അവരവർക്കു സമ്മതം ഉള്ളതുപൊലെ ഏപ്പാടുകൾ ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ എന്നുവയ്ക്കുന്നതാകുന്നു സർവ്വാത്മം.

ചിലരപദാർത്ഥങ്ങളുടെ വിലയെ അനുസരിച്ചാണു ക്രൂലിക്കു കൂടുതൽ കുറവുണ്ടാകുന്നതെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. അവരുടെ അഭിപ്രായം നെല്ലിനുവില കൂടുമ്പൊൾ ക്രൂലികൂട്ടിയും നെല്ലിനുവില കുറയുമ്പൊൾ ആ ക്രമത്തിനു ക്രൂലികുറച്ചും കൊടുക്കണമെന്നും അങ്ങനെ ആയാൽ ഒരു വെലക്കാരനു നെല്ലിന്റെ വില കൂടിയിരുന്നാലും കുറഞ്ഞിരുന്നാലും അവന്റെ അനുഭവത്തിൽ ഒരു ഭേദവും ഉണ്ടാകുന്നതല്ലെന്നും ആകുന്നു.

എന്നാൽ സൂക്ഷ്മവിചാരം ചെയ്യുന്നവർക്കു പരമാർത്ഥം ഇങ്ങനെ അല്ലെന്നു അറിയാൻ കഴിയും ക്രൂലി പദാർത്ഥങ്ങളുടെ വിലയെ അനുസരിച്ചു കൂടുതൽ കുറവുള്ളതായി കാണുന്നില്ല. അങ്ങനെ കൂടുതൽ കുറവുണ്ടാകുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നതിനു ഒരു കാരണവും ഇല്ല. ഒരു നല്ല വെലക്കാരനു സാധാരണ വെലക്കാരനെക്കാൾ അധിക ശമ്പളം കിട്ടുന്നതിന്റെ

കാരണം അവനെപ്പൊലെ ഉള്ള വെലക്കാര ചുരുക്കമായിരിക്കയാണെന്നു മുൻപിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. അപ്രകാരംതന്നെ ഏതു വെലക്കാരും ഭൂല്യന്മാരായിരിക്കുമ്പോൾ അവർക്കു അധികം കൂലികൊടുക്കേണ്ടിവരും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ആ സമയം വെല ചെയ്യുന്നവര വെലക്കാരെ കിട്ടുന്നതിനുവേണ്ടി അന്യോന്യം മത്സരിച്ചു കൂലികൂട്ടിക്കൊടുക്കും. അപ്പോൾ പദാർത്ഥങ്ങൾക്കു വില എത്രതന്നെ സഹായമായിരുന്നാലും കൂടുതൽ ശമ്പളം കിട്ടുന്നതാകകൊണ്ടു ഒരുത്തനും കുറഞ്ഞ ശമ്പളത്തിനു വെല ചെയ്ത യില്ല.

നെരെമറിച്ചു അനേകം വെലക്കാര വെല അന്വേഷിച്ചു നടക്കുമ്പോൾ അലസന്മാരായി ഉപവസിക്കുന്നതിനെക്കാൾ അല്പമെങ്കിലും കൂലികിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്നു ഇച്ഛിച്ചു അവർ കുറഞ്ഞ കൂലിക്കും വെല ചെയ്യുന്നതിനു സമ്മതിക്കും. വെല ചെയ്യുന്നവർക്കു കുറഞ്ഞ കൂലിക്കു വെലക്കാരെ കിട്ടുന്നതായിരിക്കുമ്പോൾ പദാർത്ഥങ്ങൾക്കു വില കൂടിയിരിക്കുന്നതു എന്നുവെച്ചു അവർ അവർക്കു അധിക കൂലി കൊടുക്കണമെന്നില്ല. അങ്ങനെ പദാർത്ഥങ്ങൾക്കു വില കൂടുതലായിരിക്കുന്നതു എന്നുള്ളത വെലക്കാർക്കു അധികം കൂലി കൊടുക്കുന്നതിനെ വെല ചെയ്യുന്നവനു ആവശ്യകമാക്കി ചെയ്ത യില്ലല്ലോ. ഒരു നെയ്യ് കാരനോ കൊല്ലനൊരു നെറവസ്രങ്ങളുടെയോ പിശ്ശാക്കത്തികളുടെയോ

വിലയമാപുറംകായിരിക്കുമ്പോൾ നെല്ലിനു വില കൂടിയിരിക്കുന്നു എന്നുവെച്ചതന്റെ വെലക്കാർ മുമ്പിലത്തെതിലധികമായി കൂലികൊടുക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ചിലപ്പോൾ ഭൂമിയിലുള്ളവർക്കുള്ളിൽ ഒരു ക്ഷിപ്രംകാരണമോ കച്ചവടക്കാരനോ തന്റെവെലക്കാർക്കുവേണ്ടി കൂലികൊടുക്കാവുന്ന കൂലിയും അവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള നിർമ്മിക്കുന്നതിനു തികയാത്ത തുനിമിത്തം അവർമറ്റാവല്ലെടുത്തുവെലക്കാരെ പെട്ടെന്ന്പൊക്കിക്കൊടുത്തു. പുനഃ, സൂക്ഷ്മകാലങ്ങളിൽ നെല്ലിന്റെവില കൂടുകയാണെന്നു ലംവെലക്കാർക്കുതോന്നിയെന്നു. എങ്കിൽ ക്ഷിപ്രംകാരണമോടെ വെലക്കാർ അവരുടെ നിത്യതയെ നിർമ്മിക്കുന്നതിനു വെണ്ടതിലധികവും കൂലികൊടുക്കുന്നതാണ്.

കിംവേദനം. കൂലിക്കൂടുതലോ കുറവോ ഉണ്ടാകുന്നത പലാർക്കുള്ളതാണെന്നു അനുസരിച്ചല്ല. കിന്വേദനക്കാരുടെ ദുർദ്ദൃഷ്ടതയെക്കൊണ്ടുണ്ടാകുന്നതാണെന്നു. വെലക്കാരെ വെല അപെക്ഷിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ കൂലിക്കുറവും വളരെ ക്ഷിപ്രം വെലക്കാരെ അപെക്ഷിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ കൂലിക്കു കൂടുതലും ഉണ്ടാകുന്നു.

വെലക്കാർപലപ്പോഴും വലിയബുദ്ധിമുട്ടുകൾ വരാറുണ്ട്. അവർപ്രേക്ഷാവത്തു കളായിരുന്നാൽ അവർക്കുവേണ്ടിയുള്ളവർക്കു കഴിയും. അവർക്കു

൨൯

ബുദ്ധിമുട്ടു അവരുടെ ആലോചനക്കുറവിനാൽ
തന്നെ വന്നതായിരിക്കുമ്പോൾ അവരങ്ങതിനെ
മറുളളവര നിമിത്തമായി വന്നതാണെന്നുപറ
യുമായിരിക്കും. ഒരുത്തൻതന്നിരിക്കു ധാരാളമായികൂ
ലികിട്ടുന്നസമയം അതിൽഒരുഅംശത്തെ, ക്ഷാമ
കാലം വരുമ്പൊഴോ കൂലിക്കുകുറവു വരുമ്പൊ
ഴോ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിനു വെണ്ടിസൂക്ഷി
ക്കാതെ, കിട്ടുന്നതിനെ അപ്പൊഴപ്പൊൾ തന്നെ
നിവിചാരമായി ചീവവിട്ടുകുളയുന്നതായിരുന്നാ
ൽപിന്നീടാവനു ഒരുകാലത്തിൽ വളരെബുദ്ധി
മുട്ടു അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നെങ്കും. അതിനുഅവ
ൻമറുളളവരെ നിമിത്തമായി വിചാരിപ്പാനി
ല്ല. എന്നെന്നാൽ അതുതന്റെ വിചാരക്കുറവു
കൊണ്ടുതന്നെ സംഭവിച്ചതാണല്ലോ.

മെൽപറഞ്ഞതിനു ഭൂഷാന്നമായി താഴെ

ഒരു കഥപറയുന്നതു.

വഷകാലംഅടുത്തപ്പൊൾ ക്ഷുത്തുകൊണ്ടും ശീ
തംകൊണ്ടും പരവശമായ ഒരുവിട്ടിൽ മധുകൊണ്ടു
പുണ്ണമായ ഒരു തെൻകൂട്ടിന്റെ അടുക്കൽചെന്നു
തെനിച്ചുകളൊടു തന്റെക്ഷുത്തു ശമിപ്പിക്കുന്നതി
നു അല്പംതെൻതരണമെന്നു വിനയപൂർവ്വമായി
യാചിച്ചു. അപ്പൊൾ അവയിൽ ഒരുതെനിച്ചു അ

തിന്നൊടുചൊദിച്ചു. “വെനൽകാലത്തു നീ എന്തു ചെയ്യുകയായിരുന്നു. ഞങ്ങളെപ്പൊലെ നീയും ഭക്ഷണത്തിനുവെണ്ടതിനെ ശേഖരിച്ചു വയ്ക്കാതിരുന്നതു എന്തുകൊണ്ടാണു്,” വിട്ടിൽ പറഞ്ഞു. “വെനൽകാലം വരുമെന്നുള്ള വിചാരം ഇല്ലാതെ പാനവും ഗാനവും വൃത്തവും ചെയ്യുതാൻ ഇതുവരയും കാലം കഴിച്ചുപോയി,” അപ്പോൾ തന്നീച്ചു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. “എന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ മാതിരി അപ്രകാരം അല്പ-ഞങ്ങൾ വെനൽകാലത്തിൽ നന്നായി ശ്രമപ്പെട്ടു ക്ഷാമകാലത്തെക്കുവെണ്ടുന്ന ആഹാരത്തെ സംഗ്രഹിച്ചുവയ്ക്കുന്നു. വെനൽകാലത്തു പാനവും ഗാനവും വൃത്തവും ചെയ്യുന്നതാൽ വെനൽകാലത്തിൽ ഉപവസിക്കേണ്ടിവരും.,

൭ാം പാഠം.

ധനികന്മാരും ദരിദ്രന്മാരും

പലപ്രകാരമുള്ള കൂലിക്കുവെല ചെയ്തു കാലക്ഷേപം ചെയ്യുന്ന ആളുകൾ കൂടാതെ തങ്ങളോ തങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരോ കാരണവന്മാരോ സ്വാഭാവികമായിട്ടുള്ള മുതലുകൊണ്ടു സുഖമായി കാലക്ഷേപം ചെയ്യുന്ന ആളുകളും ഉണ്ടു്. ഇപ്രകാരം ഉള്ള ധനികന്മാരിൽനിന്നു അനേകം പേർ ബഹുശ്രമമുള്ള ഉദ്യോഗങ്ങളെ ഭരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അത

അവർ സ്വപ്നമായിരുന്നതാണ്. അവരളപ ജീവനത്തിനുവെണ്ടി അല്പ ഇങ്ങനെ ശ്രമപ്പെടുന്നതു-അവർ ഉപജീവനം സ്വന്തമുതലുകൊണ്ടുതന്നെ നിർവ്വഹിക്കും.

ഏറിയ അളക്കൂടും കാലക്ഷേപത്തിനു വെണ്ടി വെല ചെയ്യുന്നവരെ ഉള്ളു. എല്ലാവരും അല്ലെങ്കിൽ അധികം പേരും വെല ചെയ്യാതെ കാലക്ഷേപം ചെയ്യാൻ തക്കവണ്ണം ധനികന്മാരായിട്ടുള്ള ദേശം ഒന്നും ഇല്ല. എന്നാൽ എല്ലാവരും ദരിദ്രന്മാരായിട്ടുള്ള ദേശങ്ങൾ അനവധി ഉണ്ട്. എല്ലാവരും തങ്ങളുടെ നിത്യവൃത്തിക്കുവെണ്ടി വെല ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നുള്ള ദേശങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾ ഓരോ ദേശത്തിലുള്ള വെലക്കാരെക്കാളും ഏറെയും കൃഷണന്മാരാകുന്നു. അപരിഷ്കൃതജനങ്ങളിൽ മിക്കവരും പ്രായേണ ഉപവസിക്കുന്നവരും നഗ്നന്മാരും ആയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഏതു ദേശത്തിലാണോ രാസ്രവകൾ നിബാധങ്ങളായും ജനങ്ങൾ നിസുരൂന്മാരായും ഇരിക്കുന്നു ആ ദേശത്തിലെ ധനം വർദ്ധിക്കുന്നതാകുന്നു ഏറെയും നിസുരൂന്മാരായും മിതവ്യയശീലന്മാരായും ഉള്ളവരും അലസന്മാരായും ധാരാളക്കാരായും ഇരിക്കുന്നവരെക്കാൾ അധികം സമ്പാദിക്കുകയും ആ സമ്പാദ്യത്തെ തങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിലേക്കു കർത്തിവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ പിന്നെ ആ കുടുംബത്തിൽ ജനിക്കുന്നവർ സമ്പന്നന്മാരായിരിക്കുന്നു.

വൃഥാകാലം കളയാത്തവരും ആശുഗ്രാഹികളും നിസ്സന്ദ്രന്മാരും സ്ഥിരശീലന്മാരും ആയിവളരുന്നവർക്കുമാത്രമേ തങ്ങളുടെ നിത്യതയ്ക്കു വെണ്ടതിലധികം സമ്പാദിക്കുന്നതിനും അതിനാൽ മെൽതങ്ങളുടെ കുടുംബത്തെയും ഹെതുഭൂതന്മാരായിരീതുന്നതിനും ശക്തന്മാരായി ഭവിക്കാം ആകുടുംബത്തിൽ ജനിക്കുന്നവരും രംഗതലിനെ ചിലവിട്ടുകളയാതെ നെരുമാറ്റമായുള്ള ഉത്സാഹവുമ്പിവെകവും മിതവ്യയവും കൊണ്ടു അതിനെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നാൽ അവർക്കും സ്വയമേവധനികന്മാരായിതീരാം. ഇപ്രകാരമാകുന്നതാദാരദ്രുപീഡിതങ്ങളായ അനേകം കുടുംബങ്ങൾ ധനസമൃദ്ധിയുള്ളവയായി ഭവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഭരിത്രന്മാരെല്ലാവരും തങ്ങൾ ധനികന്മാരായി രീരണമെന്നു വിചാരിച്ചാൽ അതനടക്കുന്നതല്ല. എന്നാൽ എല്ലാവർക്കും തങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയെ നന്നാക്കണമെന്നും തങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിലേക്കു വല്ലതും സമ്പാദിച്ചു വെക്കണമെന്നും ഇച്ഛിക്കുകയായിരിക്കുന്നത് വെണ്ടുന്നതുതന്നെ.

ഒരുത്തൻ തന്റെ സമ്പാദ്യത്തെ കുടുംബത്തിന്നായി കരുതി വെച്ചുകൂടാതെ ഉപയോഗിക്കുന്നതായാ? എന്നാൽ ചില ദേശങ്ങളിലെ സ്ഥിതി ഇപ്രകാരമാകുന്നു. അവിടെ ഒരുത്തനുള്ള സമ്പാദ്യം എല്ലാം അവന്റെ പക്കൽ നിന്നുതന്നെയോ അവന്റെ മരണാനന്തരമോ അ

പഹരിക്കപ്പെട്ടുപോയെക്കാം. 'അവിടെയുള്ള ജനങ്ങൾക്കെയും അത്യന്തം ദരിദ്രന്മാരാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ എന്തെങ്കിലും സമ്പാദ്യം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു ഉത്സാഹിക്കുന്നതു നിഷ്ഠയോജനമാണെന്നു വിചാരിച്ചു അവർ സ്വസ്ഥന്മാരായിരിക്കുന്നു.

പണ്ടു വളരെ വിളവുള്ളവയായും ജനസമൃദ്ധിയുള്ളവയായും ഇരുന്ന ചില ദേശങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ക്രൂരന്മാരായ ടർക്കിദേശക്കാരുടെയും മറ്റും അധീനതയിൽ ആയതിൽപിന്നെ മരുപ്രായങ്ങളായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. പൂർവ്കാലങ്ങളിൽ ബാബറിയിൽ പട്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നാൽ ഇപ്പോൾ പട്ടു പഴുക്കളുടെ ഭക്ഷണസാധനമായ ഇലകൾ ഉള്ള മൾബെറിച്ചുക്കങ്ങൾ പ്രായേണ നശിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. ഒരുത്തരും അവയെ നട്ടുണ്ടാക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അതിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന അനുഭവം ലഭിക്കുമെന്നു ഒരുത്തരും ഉറപ്പില്ല.

ശ്രീമാന്മാരായുള്ളവരുടെ ഏല്പാവസ്തുവകകളെയും എടുത്തു ദരിദ്രന്മാർക്കു വിഭജിച്ചുകൊടുക്കുകയും മെലാൽ ഒരുത്തരും സ്വന്തനായിത്തീർന്നുകൂടാ എന്നു ഒരുചട്ടം ഏല്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതായിരുന്നു ദരിദ്രന്മാരുടെ സ്ഥിതി ഗുണപ്പെടുന്നതായിരിക്കുമോ? ഇല്ല. പ്രത്യുത, അങ്ങനെയൊരാൾ ദരിദ്രന്മാരുടെ സ്ഥിതി ഇപ്പോഴത്തെതിൽ ദോഷപ്പെടുകയാണുചെയ്യുന്നത്. അവർക്കു പിന്നെയും ഇപ്പോ

ഴത്തെപ്പൊലെ അവരുടെ ഉപജീവനത്തിനായി
 വെല ചെയ്യേണ്ടിവരും; എന്തെന്നാൽ അന്നവ
 സ്രാദികൾ ആരുടെയെങ്കിലും പ്രയത്നംകൂടാതെ
 ലഭിക്കുന്നതല്ല. എന്നാൽ അവർക്കുവെലചെയ്യാൽ
 ഇപ്പൊഴത്തെപ്പൊലെ പ്രയാജനം ഉണ്ടാകയി
 ല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഇപ്പൊഴത്തെപ്പൊലെ
 തൽക്കാലംലാഭംകൂടാതെഭാവിയാലഫലത്തെഇ
 ച്ഛിച്ച നിലങ്ങളിലും മറ്റും കൂലികൊടുത്തുവെല
 ചെയ്യിക്കുന്നതിനു അപ്പൊൾ ആർക്കും കഴിവുണ്ടാക
 യില്ല. തങ്ങൾപ്രയത്നപ്പെട്ട ദ്രവ്യജ്ഞാനംചെയ്
 ധനകന്മാരായിത്തീർന്നാൽ തങ്ങളുടെ ധനങ്ങൾ ഒ
 കെയും അപഹരിച്ചു വിഭജിക്കപ്പെട്ടുപൊകുമെന്നു
 കരുതി എല്ലാവരും തങ്ങളുടെ കാലക്ഷേപം നിവൃ
 ങ്ഗിക്കുന്നതിനുമത്രം അല്പമായി കൃഷികൾചെയ്യു
 കൊണ്ടു കൈവലം ആതമംഭരികളായിരിക്കും.

കൃഷിപ്പിഴയൊ കടംബത്തിൽരാഗാരിഷ്ടയൊ
 കൊണ്ടു ഒരുത്തരുവലച്ചിലുണ്ടായി അവന്റെറവ
 ക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്ന അല്പമായമുതൽ ചിലവായി
 പോയാൽ പിന്നെഅവൻ എന്താണ ചെയ്യുന്നത്?
 അവൻ കൂലിക്കുവെലചെയ്യുന്നതിനു മനസ്സുണ്ടാ
 യിരിക്കും. എന്നാൽ തൽക്കാലംതന്നെപ്രയാജ
 നംസിദ്ധിക്കുന്ന ചില സ്വല്പവെലകൾക്കല്ലാതെ
 അവനെ ആരും ആർക്കുകയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെ
 ന്നാൽ അല്പവൃത്തിദ്രവ്യംകയ്യിൽഉള്ള ഏതാനുംആ
 ള്ളകൾക്കുടിയും, തങ്ങളുടെപക്കൽ ഉള്ളതിനെ ഭാ

ഗംചെയ്യുകൊടുപ്പാൻ നിബന്ധം ഉണ്ടായെങ്കും
 എന്നുഭയപ്പെട്ടു, അതിനെ പറമെഅറിയിക്കയില്ല.
 അവർ ആ ദ്രവ്യത്തെ വല്ലിടത്തും കഴിച്ചിട്ടുള്ള
 യും. മുമ്പിൽ അനേകംദേശങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെചെ
 യ്ന്നത നടപ്പായിരുന്നു. ഇപ്പൊഴും വസ്തുക്കൾക്കു
 രക്ഷയില്ലാത്തദിക്കുകളിൽ ഇങ്ങനെ നടപ്പുണ്ട്.
 െംസ്ഥിതിയിൽദേശത്തിൽ പ്രതിവഷം ദാരിദ്ര്യം
 വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ,
 ഓരൊരുത്തനും അചനവന്റെ താൽക്കാലികമാ
 യആവശ്യത്തിനുവെണ്ടുന്ന വെലയെമാത്രം അല്ലാ
 തെ അധികമായി വെലചെയ്തയില്ല. അപ്പോൾ
 വെലക്കു യഥാക്രമമായ വിഭാഗം ഉണ്ടാകുന്നതി
 നുപാടില്ലാത്തതിനാൽ വെലയും ഇപ്പൊഴത്തെ
 കാൾ പ്രയോജനം കുറഞ്ഞതായിരിക്കും. ദ്രവ്യം
 സമ്പാദിച്ചാൽ അത തന്നിട്ടു വച്ചുകൊള്ളുവാൻ
 പാടില്ലാത്തതുകൊണ്ടു ആരും ദ്രവ്യംസമ്പാദിച്ചുവ
 യ്ക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കയില്ല. െം കാരണങ്ങളാൽ
 രാജ്യത്തിൽ പരിശ്രമവും മതവും ഇപ്പഴത്തെക്കാൾ
 വളരെകുറഞ്ഞു പോകയും അനേകം അപരിഷ്കൃത
 ജനങ്ങളിൽസാധാരണമായിട്ടുള്ളതുപോലെ ജ
 നങ്ങൾക്കു കഷ്ടതയും ഞെരുക്കവും വന്നുകൂടുകയും
 ചെയ്യും. ഐശ്വര്യവാന്മാർ ദരിദ്രന്മാരായിത്തീരു
 മെന്നല്ലാതെ ദരിദ്രന്മാരുടെസ്ഥിതി ഗുണപ്പെടുന്ന
 തിരുപകരം ഹാരവും ദോഷപ്പെടുകയാണുചെയ്യ
 ന്നത. എല്ലാവരും ഇപ്പോൾകൈവലം നിഷ്കിഞ്ച

നന്മാരായ യാചകന്മാരായുള്ളവരുടെ അത്യന്തകൃത്യായ സ്ഥിതിയിൽ ആയിപ്പൊകും, എന്നല്ല യാചിക്കപ്പെടുന്നതിനുകൂടിയും അപ്പൊൾ യാതൊരുത്തരും ഉണ്ടായിര ക്കയില്ല.

വസ്തുവകകൾക്കു രക്ഷയുണ്ടായിരിക്കുകയും, അവനവനുളളതിനെ അവനവൻ തന്നെ അനുഭവിക്കുന്നതിനും നെരുമാൾമായി അവനവനുസമ്പാദിക്കാമെന്നുള്ളതിനെ സമ്പാദിക്കുന്നതിനും അവനവന്റെ യുക്തം പൊലെ അതിനെ സൂക്ഷിക്കുകയോചിലവിടുകയോ ചെയ്യുന്നതിനും വിരൊധംകൂടാതെ ഇരിക്കുകയും, ആകുന്നത ഷെ,ശപയ്ച്ചുപാമ്പാക്കും ദരിദ്രന്മാർക്കും മദ്ധ്യസ്ഥിതിയിലുള്ളവർക്കും ഉത്തമമായിട്ടുള്ളത.

ചിലധനികന്മാർത്തങ്ങളുടെ സമ്പത്തുകളെ അധികം പ്രയോജനകരമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു. എന്നാൽ സ്വാർത്ഥമാത്രപരനായിരിക്കുന്ന ഒരുത്തനുകൂടിയും തന്റെ മുതലിനെ തന്റെ സമീപസ്ഥന്മാർക്കു ഉപയോഗമാകത്തക്കവണ്ണം ചിലവ ചെയ്യാതെ ഇരിക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല. ആണ്ടോന്നിനു ൫൦,൦൦൦ രൂപയുടെ മുതലെടുപ്പുള്ള ഒരുത്തന്റെ വസ്തുവകകളെ ദാരിദ്ര്യം ഉള്ള നൂറുകുടുംബങ്ങൾക്കായി വിഭജിച്ചുകൊടുത്താൽ ഓരോ കുടുംബത്തിലേക്കു അഞ്ചു രൂപ വീതം ആണ്ടോന്നിനു ലഭിക്കുന്നതാകുകൊണ്ടു റം നൂറുകുടുംബക്കാർക്കും നിതപൂത്തി നിവ്വഹിക്കുന്നതിനു ശക്തി ഉണ്ടാകും.

മെന്നു ചിലർവിചാരിക്കുമായിരിക്കും. എന്നാൽ ഇതഎത്രയും തെറ്റാകുന്നു. ധനികനായുള്ള വൻദൈവത്തനായിട്ടു ദരിദ്രന്മാരായുള്ള നൂറുകൂടും ബക്കാരു ഭക്ഷിക്കുന്നടത്തൊളം ആഹാരസാധനങ്ങളെഭക്ഷിക്കുകയും അപർ ധരിക്കുന്നടത്തൊളം വസ്ത്രങ്ങളെധരിക്കുകയും ചെയ്യയായിരുന്നാൽഅവർ വിചാരിക്കുന്നതശരിയായിരിക്കാം. എന്നാൽ-വാസ്യവം ഇങ്ങനെയല്ലെന്നു നമുക്കുഅറിയാമല്ലോ. അപൻതന്റെറത്തുദായത്തെ ഭൃത്യന്മാർക്കു കൂലിക്കാക്കും കച്ചവടക്കാർക്കും മറ്റൊരാളൊരാളിലാലികൾക്കുമായിട്ടു കൊടുക്കുന്നു. അപർഅതിനെവാങ്ങിച്ചു തങ്ങളുടെകുടുംബത്തിലുള്ളവരുടെ അന്നവസ്ത്രാദികൾക്കായി ചിലപുചെയ്യുന്നു. ആയതുകൊണ്ടു വാസ്യപത്തിൽ ആ ധനികന്റെറത്തുദായത്തെ അപന്റെറപക്കൽ നിന്നുഅപഹരിച്ചു മറ്റുള്ളവർക്കു വിഭജിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിനാലുള്ള ഫലംസിദ്ധിക്കുന്നു. അപൻസ്വാർത്ഥതൽപരനായിരുന്നാൽ റംകുടുംബങ്ങളുടെദൈവവുംസംരക്ഷണയെക്കുറിച്ചു ശ്രദ്ധിക്കാത്തവനായിരിക്കാം. എങ്കിലും വസ്തുതഃഅപൻ അവയെരക്ഷിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ അപൻ ൧൦,൦൦൦ രൂപാചിലവിട്ടു ഒരു ഗൃഹം ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്നു ആരംഭിച്ചാൽ അതിനായി ആക്കപ്പെടുന്ന വെലക്കാക്കുഅവരുടെ വെലക്കുള്ളകൂലികിട്ടുമ്പോൾ ആപണം സമ്മാനമായികിട്ടിയാലത്തെപ്പൊലെഉള്ളഫലംസിദ്ധിക്കുന്നു. എ

ന്നാൽ ദൈവം ഇത്രമാത്രമേ ഒളളൂ. അവർ വെല ചെയ്തതിനു ക്രമപ്രകാരം വരുവാനുള്ള ക്രൂലിയെ വാങ്ങിച്ചു ഉപജീവനം കഴിക്കുന്നു. അല്ലാതെ പാപം ചെയ്തതിനെ വാങ്ങിച്ചു കാലത്തെ പം ചെയ്യുന്നില്ല. എന്നാൽ മെൽ പറഞ്ഞ രണ്ടിന്റേ ഏതു വിധത്തിലായാലും അവർക്കു വെണ്ടുന്ന അന്ന വസ്ത്രാദികളിൽ കൂടുതൽ കുറവുണ്ടാകുന്നതല്ല.

ഒരു ധനികനായുള്ളവൻ തന്റെ ആദായത്തെ ഒക്കെയും ചിലവു ചെയ്യാതെ അതിൽ അധികം ഗുണത്തെ സൂക്ഷിച്ചു വയ്ക്കുന്ന എങ്കിൽ അത അനേക ജനങ്ങൾക്കു ഉപജീവനത്തിനു നിദാനമായി ഭവിക്കുന്നതാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ റം കലത്തിൽ പണം സൂക്ഷിച്ചു വയ്ക്കുന്ന ഒരുത്തനും വലം പെട്ടിയിൽ പൂട്ടിവയ്ക്കാറില്ല. അതിനെ പലിശക്കുകൊടുക്കുക ആകുന്നു ചെയ്യുന്നത്. ആ പലിശത്താലായി ഭവനം പണിയിക്കുന്നതിനു വെണ്ടി പതിനായിരം രൂപാ ചിലവു ചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഒരുത്തൻ ആ രൂപാ അത്രയും സംഗ്രഹിച്ചു വയ്ക്കുന്നതായിരുന്നാൽ കൂടിക്കാറും കച്ചവടക്കാറും മറ്റു തൊഴിലാളികളും അതിനെ കടമായ് വാങ്ങിച്ചു അവരവരുടെ തൊഴിലുകൾക്കായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തി കൊടുക്കാനുള്ള പലിശയ്ക്കൊടുത്തു അതിനു മേലും ലാഭം ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇതിനായിട്ടു അവർ വെലക്കാരെ കൊണ്ടു നിലങ്ങൾ വെട്ടിത്തെളിക്കയും വസ്ത്രങ്ങൾ നെയ്യിച്ചു വരുത്തുകയും

യും ദേശാന്തരങ്ങളിൽനിന്നും സാമാനങ്ങൾ വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾദേശത്തു സമ്പത്തു വർദ്ധിക്കുന്നു.

അതുകൊണ്ടു ധനികനായുള്ളവനു മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ ആധികംദ്രവ്യപുഷ്ടി ഉണ്ടെങ്കിലും വാസ്തവത്തിങ്കൽ അവൻ ഒരുത്തനായി അതിനെഅനുഭവിച്ചു എത്തിക്കുന്നില്ല. അവൻ മറ്റുള്ളവർക്കു അതുലഭിക്കുന്നതിനു ഹെതുഭൂതനായിരിക്കുന്നു. വെറെഒരുപ്രകാരമെന്ന ധനം മറ്റുള്ളവർക്കു വിഭജിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനെക്കാൾ ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതാകുന്നു സർവ്വമാപ്രയോജനകരമായിട്ടുള്ളത.

ധനികന്മാരാണ് ദരിദ്രന്മാരെ കൃപണന്മാരാക്കിത്തീർക്കുന്നു എന്നുള്ളബോധം തെറ്റാണെന്നുള്ളത താഴെ പറയുന്ന കഥയാൽ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു.

ഒരിക്കൽ ശരീരത്തിലുള്ള സകല അവയവങ്ങളും കൂടിഉദരം അവയെകൊണ്ടു വെലചെയ്യിക്കുകയും പകരമായി ഒന്നുംചെയ്യാതെ അവ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിനെ എല്ലാം അനുഭവിച്ചു എത്തിക്കുകയുംചെയ്യുന്നു എന്ന അസംഭവസംഭാവിച്ചുതുടങ്ങി. അതെല്ലാം താനാങ്ങളുടെ പ്രത്യേകമുള്ള പ്രവൃത്തികളെ ചെയ്തയില്ലെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. പാദങ്ങൾഉദരത്തെവഹിച്ചുകൊണ്ടു നടക്കാതെയും കൈകൾഉദരത്തിനായി വായിൽആഹാരത്തെഇടാതെയും ഇങ്ങനെശേഷം അവയവങ്ങളും അതാതിന്റെ പ്രവൃത്തികൾചെയ്യാതെഇരുന്നു. എന്നാൽ

ഉദരം കുറെനൈരഞ്ഞെക്കു നിരാഹാരമായിരുന്ന
 പൊൾ അപയവങ്ങൾഎല്ലാം കഷ്ടപ്പെടുവാൻതു
 ടങ്ങി കാലുകളും കൈകളും തളൻതുടങ്ങി. നെ
 ത്രങ്ങൾക്കു ഗ്രഹണശക്തിഇല്ലാതെ ആയിതുട
 ങ്ങി ദൈഹത്തിനു ആലസ്യവും ക്ഷീണതയും ഉണ്ടാ
 യി അപ്പൊൾ ഉദരംപറഞ്ഞു “അല്ലയോ ബുദ്ധി
 ഹീനങ്ങളായ അപയവങ്ങളെ, നിങ്ങൾ എനിക്കാ
 യിട്ടു ചെയ്യിരുന്നതൊക്കെയും നിങ്ങൾക്കുതന്നെ ആ
 യിരുന്നതു എന്നു നിങ്ങൾ ഇപ്പൊൾ കാണുന്നുവ
 ള്ലോ. എനിക്കായിട്ടുതന്നെ ആഹാരംഒക്കെയും ഞാ
 ന് എകാകിയായിഭക്ഷിച്ചുകുളഞ്ഞില്ല. ഞാൻ അ
 തിനെ ഭവിപ്പിച്ചു രക്തമായി പരിണമിപ്പിച്ചു നി
 ങ്ങൾ ഓരൊത്തക്കു പൊഷണത്തിനായിട്ടു അനെ
 കംവഴികളിൽകൂടി അയച്ചിരുന്നു. നിങ്ങൾഎന്നെ
 പൊഷിപ്പിക്കുന്നതിൽ പ്രവൃത്തനുമായിരുന്നാൽ
 ഞാൻ പകരമായിട്ടു നിങ്ങളെപൊഷിപ്പിക്കുന്ന
 രക്തനാഡികളെ പൊഷിപ്പിക്കും.

വ്യാം പാഠം

മൂലധനം

ഒരുധനികൻ തന്നിട ആണ്ടൊന്നിനുവരവുള്ള
 പതിനായിരമൊ നൂറായിരമൊ രൂപാ തന്റെ
 ആവശ്യങ്ങൾക്കായിതന്നെ ചിലവുചെയ്യുമ്പോ

ൾ ആ ദേശത്തിലെ ആകപ്പാടെ ഉള്ള സമ്പത്തിൽ അപൻ ചിലവു ചെയ്യിടത്തൊളം കുറവുണ്ടാകുന്നില്ല. എന്നാൽ അപൻ ഭക്ഷിക്കുകയും ധരിക്കുകയും മറ്റൊരു പ്രകാരമെന്ന അനുഭവിച്ചെത്തിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതുമാത്രമേ കുറവുണ്ടാവൂ. ശേഷം അപൻ തന്റെ ഭൃത്യന്മാർക്കും ശുലിക്കാർക്കുമായി അന്നവസ്ത്രാദികളായിട്ടും പണമായിട്ടും കൊടുക്കുന്നു. അപൻ റം കൊടുക്കുന്നതിനെ അവർക്കുതന്നെ വെറുതെ കൊടുക്കുന്നതായിരുന്നാൽ അപൻ തങ്ങളുടെ ഉപജീവനത്തിനുവെണ്ടുന്നതിനെ സ്വാദിക്കുന്നതിനു യാതൊരു പ്രയത്നവും ചെയ്യാതെ അലസന്മാരായിരിക്കുമെന്നല്ലാതെ ദേശത്തിൽ അന്നവസ്ത്രാദികൾക്കു യാതൊരു കൂടുതലും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല.

എന്നാൽ അവർക്കു യാതൊരു പ്രവൃത്തിയും ഇല്ലാതെ സ്വസ്ഥമായിരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ അല്പമായിരുന്നാലും എന്തെങ്കിലും പ്രവൃത്തി ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാകുന്നു നന്നായിട്ടുള്ളത.

ചിലവു ചെയ്യപ്പെടുന്ന പണത്തിൽ അധികഭാഗവും ചിലവാകുന്നതിലധികംമുതൽ വരുത്തുന്നതും അതിനാൽ ദേശത്തിൽ ആകപ്പാടെ സമ്പത്തിനെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതും ആയ വെലകൾ ചെയ്യിക്കുന്നതിനായിട്ടാകുന്നു. ഏങ്ങനെ എന്നാൽ നാം ഒരു ഉദ്യോഗം ഉണ്ടാക്കിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു നിശ്ചയിക്കുകയും

ലംഘിക്കപ്പെടുന്നതിനോ കൊല്ലാൻ കാലത്തിൽ കച്ചപടത്തിനായി നെല്ലശേഖരിക്കുന്നതിനോ അവരെ നിയമിച്ചാൽ ആ വകയ്ക്കായി നാം ചിലവു ചെയ്തുതിലധികം പണം പിന്നെ വിളവെടുക്കുമ്പോഴോ മുമ്പിൽ ശേഖരിച്ചിട്ടുണ്ടെല്ലെങ്കിലും മുമ്പാകെ കിട്ടുന്നതാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു നാം വ്യയം ചെയ്യുന്ന പണം ഉദ്യാനാദികൾക്കായി ചിലവു ചെയ്യാൽ നഷ്ടമായി ഭവിക്കുംപോലെ നഷ്ടമാകാതെ കൂടുതലൊടുകൂടി തിരിച്ചു നമുക്കു ലഭിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള കൂടുതൽ ലാഭം എന്നും അതിനായി ചിലവു ചെയ്യുന്ന പണം മൂലധനം എന്നും വ്യവഹരിക്കപ്പെടുന്നു.

ഇപ്രകാരം ധനത്തെ വ്യയം ചെയ്യുന്ന ഒരുത്തൻ അതു തിരിച്ചു കിട്ടിയാൽ പുനശ്ച അപ്രകാരം തന്നെ ചെയ്തു പ്രതിവർഷം അനേകം വെലക്കാരെ ആക്കി വെല ചെയ്യിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാം. അവൻ ആണ്ടുതൊറും തന്റെ ലാഭത്തിൽ ഒരു ഭാഗത്തെ സൂക്ഷിക്കുകയും അതിനെ മൂലധനത്തോടു ചേർക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായിരുന്നാൽ അവനു ക്രമേണ അധികമായി വെലക്കാരെ ആക്കി വെലകൾ ചെയ്യിച്ചു ലാഭം ഉണ്ടാക്കുകയും തന്മൂലമായി ദേശത്തിലെ സമ്പത്തിനെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. അവൻ ദേശത്തിലെ ധനാഭിവൃദ്ധിയെ കുറിച്ചു ഒരു വെള അത്രശ്രദ്ധിക്കാതെ സ്വപ്രയോജനത്തെ മാത്രം നോക്കുന്നവനായിരുന്നാലും അവന്റെ പ്രവൃത്തി

ദേശത്തിൽ നിശ്ചയമായി സമ്പത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കു ഹേതുവായി തീരുന്നതാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, പരന്മാരുടെ ധനത്തിനു കുറവുവരുത്താതെ താന്താങ്ങളുടെ ധനത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന എല്ലാപേരും അത്രയും ജനസമുദായത്തിന്റെ ഐശ്വര്യത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതെന്നു ചെയ്യുന്നതെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. ചിലപ്പോൾ മറ്റൊരാളുടെ നഷ്ടത്താൽ ഒരുത്തനു ലാഭമുണ്ടാകുന്നു. അപ്പോൾ ദേശത്തിലെ സമ്പത്തിനു യാതൊരു കൂടുതലും ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ഒരുത്തൻ ദുരംകൊണ്ടോ യാതൊരു വൃത്തികൊണ്ടോ ചെറുതുംകൊണ്ടോ ധനികനായിത്തീർന്നാൽ മറ്റുള്ളവർ അവനു ലഭിച്ചതൊക്കെയും ധനം നഷ്ടമായിത്തീരുന്നു. എന്നാൽ അവൻ കൃഷികൊണ്ടോ കച്ചവടംകൊണ്ടോ സമ്പന്നനായിത്തീരുന്നതുകൊണ്ടിൽ അവന്റെ സമ്പാദ്യം മറ്റൊരാൾക്കും നഷ്ടംവന്നു ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതല്ലാത്തതുകൊണ്ടു അത അത്രയും ദേശത്തിലെ ഐശ്വര്യത്തിനു ഒരു കൂടുതലായിരിക്കും.

സ്വയമായി കച്ചവടത്തിലും മറ്റും പ്രവർത്തിക്കാതെതന്നെ അനേകംപേർ അങ്ങനെയൊരു പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ പണം കടമായി കൊടുത്തു പ്രകാരം ലാഭം ഉണ്ടാക്കാറുണ്ടു ഒരുത്തനു കുടുംബധനമായോ സ്വസ്ഥപാത്രമായോ ആയിരം രൂപാ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും അവനു അതിനെ കൊണ്ടു ലാഭം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം അറിവാൻ വഹിയാതിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

യുവാൻ അവിൻ അതിനെ തന്റെ കയ്യിൽ കയ്യിട്ട ഒരു ഉറപ്പുള്ള പെട്ടിയിൽ ഇട്ടുപുട്ടിവെക്കുന്നു എന്നിൽ, അതുകൊണ്ടു അവന്റെ ആയുഷ്കാലം മുഴുവൻ അവനു യാതൊരു പ്രയാസവും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. ഇരുപതോ മുപ്പതോ സംവത്സരം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷവും അവന്റെ ശേഷക്കാര ആ പെട്ടി തുറന്നു നോക്കിയാൽ അതിൽ ആദ്യം വച്ചിരുന്ന രൂപമാത്രമേ ഉണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളൂ. ഒരു വെളുത്ത അവിൻ ആണ്ടുതൊറും അതിൽ നിന്നും അമ്പതു രൂപാ വീതം ചിലവിനായി എടുത്തു വന്നു എന്നിൽ ഇരുപത സംവത്സരം കഴിയുമ്പോൾ ആ രൂപാ എല്ലാം അവസാനിച്ചുപോകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ അവിൻ ആ രൂപാ അത്രയും ഒരു വ്യാപാരിക്ക് കടമായി കൊടുക്കുന്നതായിരുന്നാൽ അവനു ആണ്ടോന്നിനു ഫലം രൂപാവരെ പലിശ കിട്ടാവുന്നതാണ്. ഇങ്ങനെ പലിശ കൊടുക്കുന്നതിനു ആ വ്യാപാരിക്ക് വിസമ്മതം ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ഇല്ല. എന്നെന്നാൽ ആ വ്യാപാരിക്ക് ഞ്ഞും ആയിരം രൂപായ്ക്കു വസൂരികൾ നെയ്യിച്ചു വരുത്തുകയും മേശ, കസേരി മുതലായ സാമാനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും മറ്റും ചെയ്തു അവയെ ഒക്കയും വിറ്റാൽ ഒരാണ്ടു കൊണ്ടു ഇരുനൂറ്റൊ മൂന്നൊരോ രൂപാ ലാഭം കിട്ടാവുന്നതാകുന്നു. അതിൽ നിന്നും ഫലം രൂപാ കൊടുത്തു പോയാലും ശിഷ്ടമത്രയും ലാഭമായിരിക്കുമല്ലോ. കച്ചവടക്കാർ വ്യാപാരികളും തങ്ങൾ

ജ്ഞാതാശ്ചിപിനായി ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നധനത്തിൽ അധികഭാഗവും ഇപ്രകാരം ഓരൊരുത്തരെ കടമായിവാങ്ങിച്ചിട്ടുള്ളതായിരിക്കും.

ഒരുദേശത്തിൽ ധനം അധികം ഉള്ളതെന്താളും വെലക്കാർക്കു ഗുണം ഉണ്ടാകുന്നു. എന്നെന്നാൽ യജമാനൻ ദരിദ്രനായി ഭവിക്കുംതൊറും അവൻ അധികം വെലക്കാരെ ആക്കി അവർക്കു കൂലികൊടുക്കുന്നതിന്നു ശക്തി ഇല്ലാതെ ആയിത്തീരും.

നൂതനമായി ജനവാസം തുടങ്ങിയ ഒരു ദേശത്തിൽ ദരിദ്രനായുള്ള ഒരുത്തൻ തന്റെ പഠത്തിൽ നല്ല വിദ്യാഭ്യാസം ഉള്ളതായ ഒരു ഭാഗം കിട്ടിയെന്നതിന്നു സഹായിക്കേണമെന്നും ആരു ഭാഗ്യവാനാണെന്നു അതിലുണ്ടാകുന്ന വിദ്വത്ത് ഒരു ഭാഗം തന്നെ കൊള്ളാമെന്നും തന്റെ സംഗീതപണ്ഡിതനായ അപേക്ഷിച്ചാൽ അവൻ ഇപ്രകാരം പറയുന്നതായിരിക്കും... ഞാൻ നിനക്കു വെണ്ടി കിട്ടിയെന്നു ദിവസങ്ങളിൽ എനിക്കു കാലക്ഷേപത്തിന്നു യാതൊന്നും ഇല്ലല്ലോ അതുകൊണ്ടു ഞാൻ കിട്ടിയെന്നു മെങ്കിൽ എനിക്കു അന്നന്നു കൂലി തരണം... എന്നാൽ ആ ദരിദ്രനായുള്ളവൻ നിത്യതനിവ്വഹിക്കുന്നതിന്നു അത്യാവശ്യമായി വെണ്ടുന്ന വല്ലതും അല്ലാതെ ധനമായി യാതൊന്നും ഇല്ലാതിരുന്നാൽ വിട്ടുവെക്കുന്നതുവരെ കൂലികൊടുക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ടു അവന്റെ പഠനം കിട്ടുകയോ കിടന്നുപോകയും അവൻ ഭക്ഷണത്തിന്നു വെണ്ടി വന്നുണ്ടാ

യിരിക്കുന്ന ഫലമൂലങ്ങളെ അന്നെ പരിചരിച്ച വനങ്ങളിൽ പൊക്കയൊ ഭിക്ഷുക്കൾക്കു കൊടുക്കുകയൊ ചെയ്യേണ്ടിവരികയും ചെയ്യും. ഏറ്റവും വിളവുള്ള ഒരു ദേശത്തിൽ തന്നെയും ആളുകൾക്കു ഓരോ വെലകൾ ചെയ്യിക്കുന്നതിന്നു ധനം ഇല്ലാതെ യിരുന്നാൽ അവിടെ ഉള്ളവർക്കു കൈയും ഇപ്രകാരം തന്നെ ചെയ്യേണ്ടിവരും. അവർക്കും കഷ്ടപ്പാട് വളരെ കാലത്തെയും ഉണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ അവർ എന്നെങ്കിലും പ്രകാരമെന്ന അല്പം ധനം സമ്പാദിച്ചാൽ പിന്നെ അതിനെ വലിപ്പിക്കുന്നത അവർക്കു അത്ര പ്രയാസമുള്ളതായിരിക്കുകയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ധനം കൊണ്ടുതന്നെ ധനം സമ്പാദിക്കാൻ കഴിയും. മൂലധനമായി എന്തെങ്കിലും കൂടാതെ വെലകൾ ചെയ്യിക്കുന്നതിന്നും ലാഭം ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്നും കഴിയുന്നതല്ല. ധാന്യങ്ങളെ കൃഷി ചെയ്തു കൊടുക്കുന്നത പരിശ്രമത്താലാകുന്നു. എന്നാൽ വിതയ്ക്കുന്നതിന്നും, കൊടുക്കുന്നതു വരെ വെലക്കാരനും കൊടുക്കുന്നതിന്നുമായി മുമ്പിൽ കൂട്ടിക്കൊടുക്കുന്ന അപേക്ഷിതമാണ്. ആ വെലക്കാരന്റെ പണി ആയുധങ്ങൾ മറ്റാരുടെയുടേതല്ല കൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ടവയാണ്. വൃക്കളെ കൃഷിക്കുന്നതിനുള്ള കൊടാലികളുടെ കൈകൾ മരത്തിനാലും അവയുടെ ധാര ഇരുമ്പായുധങ്ങളെ കൊണ്ടു അകരത്തിൽനിന്നും കഴിച്ചെടുത്തിട്ടുള്ള ഇരുമ്പിനാലും ആകുന്നു പ്രായേണ എല്ലാവെലകളിലും ഇപ്ര

കാരമുള്ള അന്യോന്യാശ്രയം ഉണ്ടു. അപ്പോൾ മനുഷ്യക്കു ആദ്യം ആയുധങ്ങളായിട്ടു കമ്പുകളും കല്ലുകളും അവരുടെകൈകളും അല്ലാതെ വെറേ യാതൊന്നും ഇല്ലാതിരുന്നസമയം അവർക്കുതൊക്കിലും വെലകൾചെയ്യുന്നതിന്നു എത്രകാലതാമസവും പ്രയാസവും വെണ്ടിവന്നിരിക്കുമെന്നു ഊഹിക്കാമല്ലോ.

ധനപുഷ്ടി ഇല്ലാത്തദേശങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾ ചുരുക്കവും ഉള്ളവർത്തങ്ങളുടെ നിത്യതക്കു മറുനിർവാഹംഇല്ലായ്മയാൽ അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവരും ആയിരുന്നാലും അവരുടെ അന്നവസ്രാഭവനാദികൾ വളരെ ഹീനങ്ങളായിരിക്കും. ധനപുഷ്ടിയുള്ളദേശങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾ അധികംഉണ്ടായിരിക്കയും അവർക്കു അത്ര അദ്ധ്വാനപ്പെട്ടു വെലചെയ്യണമെന്നില്ലാതെഇരിക്കയും ചെയ്യാലും അവിടെ ഉള്ളവരിൽ അതിദരിദ്രന്മാരുടെ സ്ഥിതിയും മെൽപറഞ്ഞവരുടെ സ്ഥിതിയെക്കാൾ വളരെസുഖമുള്ളതായിരിക്കും.

ഒരുകൃഷിക്കാരൻ തന്റെറനിലംകൃഷിചെയ്യുന്നതിന്നു കൂലിക്കാക്കും കാളകൾക്കുംവെണ്ടി ചില ചുവചെയ്യുന്നതൊ, അല്ലങ്കിൽ ഒരു ചരക്കുകച്ചവടക്കാരൻ വസ്ത്രംനെയ്യു വരുത്തുന്നതിന്നു നെയ്യു കാക്കുംകൂലിയായികൊടുക്കുന്നതൊആയധനം ജംഗമമൂലധനംഎന്നപറയപ്പെടുന്നു. എന്തെന്നാൽ ആതുകൂട്ടക്കൂടെ അവരുടെപക്കൽനിന്നും വിട്ടുപോക

യും പിന്നെയൊന്നു വന്നുപോയൊ വന്നുപോയൊ യൊതിരിച്ചുപന്നു ചെറുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ ജംഗമമായിട്ടാകുന്നു ലാഭം ഉണ്ടാക്കുന്നത. കൃഷിക്കാരന്റെ കളപ്പുരകളും കാള, കലപ്പ, മുതലായവയും ചരക്കുകച്ചവടക്കാരന്റെ തറികളും മറ്റു നെയ്യ സാമാനങ്ങളും സ്ഥാവരമൂലധനമെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ അപളപയോഗയോഗ്യങ്ങളായിരിക്കുന്നതുവരയും കൈകാര്യം ചെയ്യാവുന്നവയും കൈവിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടാത്തവയും ആകുന്നതിനാൽ സ്ഥാവരങ്ങളായിട്ടാകുന്നു ലാഭത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നത.

എന്നാൽ ഒരു കൃഷിക്കാരൻ തന്റെ ഉപയോഗത്തിനായിട്ടല്ലാതെ കച്ചവടത്തിനായിട്ടു കാളകളെ വളർത്തുന്നതായിരുന്നാൽ അപ അപന്റെ ജംഗമമൂലധനത്തിൽ ഒരു ഭാഗമായിത്തീരും.

ഒരു വലിയ കച്ചവടക്കാരനോ തൊഴിലാളിയോ അധികമായി ലാഭം എടുക്കുമ്പോഴാണത്രേ ലിംഗത്തെ പൊക്കുന്നതെന്നു വിചാരിക്കുന്നത ഒരു തെറ്റാകുന്നു. പരമാർത്ഥം ഇതിനു വിപരീതമായിട്ടാണ്. ഏതൊരു വ്യാപാരത്തിനെക്കിലും നടപ്പില്ലാതെ വരുമ്പോൾ വലിയ വ്യാപാരികൾക്കു തങ്ങളുടെ സാമാനങ്ങളെ വളരെ കുറഞ്ഞ വിലക്കു വിൽക്കേണ്ടി വരികയും അതിനാൽ അവർ വെലക്കാക്കുകയെന്നു നടത്താതെ ലിംഗം ചൂകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ കച്ചവടക്കാർ ലാഭവും വെലക്കാരും

കൂലിയും കാവാകുന്നു. ഏതദപിപരീതമായിട്ടു കച്ചുപടത്തിനു നടുപ്പുണ്ടായിരുന്നാൽ വ്യാപാരികൾക്കു അധികപാദം ഉണ്ടാകയും അതിനാൽ അവർ വെലക്കാരെ അധികമായും കൂടിയ കൂലികൊടുത്തും ആക്കുകയും ചെയ്യും. ഒരു സാധാരണ വെലക്കാരനു കിട്ടുന്നതിലധികം കൂലി ഒരു നല്ല വെലക്കാരനു കൊടുക്കണമെന്നുള്ളതും നല്ല വെലക്കാരെ കൊണ്ടു വെല ചെയ്യിക്കുന്നതാണു പ്രായേണ അധികം പ്രയോജനമുള്ളതു. അതുകൊണ്ടു കൂലിക്കും പാദത്തിനും കൂടുതൽ യോഗപദ്യനതന്നെ ഇരിക്കുന്നു.

അനേകം ആളുകൾ കൂടിച്ചെയ്യേണ്ടുന്നതായ വെലയെ അല്പം ആളുകൾക്കു ചെയ്യാത്തതുവണ്ണം പതുതായി ഒരു പണി ആയുധമൊ ഒരു യന്ത്രമൊ ആദ്യം നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അതു നിമിത്തം അനേകം ആളുകൾക്കു വെല ഇല്ലാതെ ആയിപ്പോകുന്നതാണെന്നാൽ പരിണാമത്തിങ്കൽ അതു നിമിത്തമായിട്ടു വളരെ അധികം ആളുകൾക്കു പ്രായേണ എപ്പോഴും വെല ഉണ്ടായി വരികയാണു ചെയ്യുന്നതു. എങ്ങനെ എന്നാൽ അച്ചടിക്കുന്നതിനുള്ള കൗശലം ആദ്യം നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ പുസ്തകങ്ങൾ പകർത്തി എഴുതുന്നതിനാൽ കാലക്ഷേപം ചെയ്തു വന്നിരുന്ന അനേകം ആളുകൾക്കു വെലയില്ലാതെ ആയി. എന്നെന്നാൽ പരസ്സഹസ്രം ലെഖകന്മാരാൽ എഴുതി തീർക്കുവാൻ കഴിയുന്ന പ്ര

ശിക്ഷകൾ ഏതാനും അച്ചടിക്കാൻ അച്ചടിക്കപ്പെട്ടവൻ കഴിഞ്ഞുവന്നു. എന്നാൽ അല്പകാലം കാണ്ടു പുസ്തകങ്ങൾക്കുവളരെ വിലകുറവായിത്തീരുകയും അതിനാൽ അനേകം ആളുകൾ അവയെ വാങ്ങിപ്പാൻ ശക്തന്മാരായും ചെയ്യപ്പെട്ടാൽ മുൻപിൽ അനേകം ജനങ്ങൾ പകുപ്പിഴയ്ക്കത്തക്കതായിരുന്നതിലും വളരെ അധികം ആളുകൾ അച്ചടി വെലക്കായി എപ്പോഴും പ്രായേണ എന്തെങ്കിലും യന്ത്രങ്ങൾ നൂതനമായിനിർമ്മിക്കപ്പെടുമ്പോൾ സംഭവിക്കുന്നതരം വിധം തന്നെ ആകുന്നു.

ധനത്തെ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു ഒരു മാർഗ്ഗമുള്ളതായ ജനസമുദായത്തിനു മറ്റൊരാൾക്കുവേണ്ടിയും ഗുണകരമാണെന്നുള്ളും അതുതങ്ങൾക്കു ദോഷകരമെന്നതു പൊലെ വിചാരിച്ചു ജനങ്ങൾ അതിൽ വിരസംഭാവിക്കുമായിരിക്കാം. നെല്ലു മുതലായ ധാന്യങ്ങളെ കച്ചവടം ചെയ്യുവാനുണ്ടാകുന്ന അപയ്യം വിലസഹായം വരുമ്പോൾ വാങ്ങിക്കുകയും വിലകൂടുതൽ വരുമ്പോൾ തന്റെ ഹൃദയത്തിനു വേണ്ടി വിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ ജാഗ്രതയോടെയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ വിചാരമുന്മുഖമായ ഒരുത്തൻ നെല്ലിനു വിലകൂടുമ്പോൾ അതിനു നൽകുവേണ്ടതായ കാരണമായി വിചാരിക്കുമായിരിക്കാം. എന്നാൽ വസ്തുതഃ ക്ഷാമകാലങ്ങളിൽ നമുക്കു കൈവലം ഉപവാസം കൂടാതെ ഇരിക്കുന്നതിനാകുന്നു അതു ഹേതുക്കളായി ഭവിക്കുന്നതെന്നു നൽകുവേണ്ട

കാരൻ ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തെക്കുറിച്ച് വിചാരിക്കുന്നതെന്നല്ല. അവൻ മറുകച്ചവട കാരെപ്പോലെ സ്വപ്രയോജനത്തെ മാത്രമെന്നൊക്കുന്നോളം. എന്നാൽനെല്ലിനു വിലസഹായം ഉള്ളപ്പോൾ അതിനെവാങ്ങിക്കുകയും വിലകൂടുതലാകുമ്പോൾ വിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായ അവൻറപ്രവൃത്തി, ഒരാളെത്തെസ്സുദിക്കും മറ്റൊരാളെത്തെ ഭുജിക്കുന്നതിന്റെ പരഹാരത്തെ ചെയ്യുന്നപ്രകാരമുള്ള ഫലത്തെജനിപ്പിക്കുന്നു. അയതു കൊണ്ടു ഒരിക്കലുംകൈവലം ക്ഷാമംസംഭവിച്ചുജനങ്ങൾക്കു ഉപവാസത്തിനു ഇടവരികയില്ല.

ഒരുകപ്പലിലെന്നായകൻ തന്റെ കപ്പലിലെ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ മൂന്നു ആഴ്ചവട്ടത്തെക്കല്ലാതെ അധികംഇല്ലെന്നും കപ്പൽനാലാഴ്ചവട്ടംകൊണ്ടു ഒരു സ്ഥലത്തുചെന്നു ചെരുന്നെന്നും കണ്ടാൽ കപ്പലിൽഉള്ളവർക്കു ഭക്ഷണംകുറച്ചുകൊടുക്കും. അതുപോലെഅനുസരിച്ചു പതിവിൽ കാൽവാശി കുറച്ചുഭക്ഷിച്ചാൽ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ നാലാഴ്ചവട്ടത്തെക്കു മതിയാകും, എന്നാൽ കപ്പൽക്കാർ പതിവുപൊലെതന്നെ ഭക്ഷണംചെണ്മെന്നു നിർണ്ണയിച്ചാൽ മൂന്നു ആഴ്ചവട്ടംകൊണ്ടു ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ഒക്കെയും അവസാനിച്ചു എല്ലാവരും ഉപവാസം നിമിത്തം നശിച്ചുപോകുവാനിടവരും. ഭുജിക്കാലത്തു എല്ലാവരും പതിവുപൊലെതന്നെ ഉപഭോഗത്തിനു ആരംഭിച്ചാൽ ഉണ്ടാകുന്ന

ഫലം ഇതുപൊലെതന്നെത്തന്നെ സ്പഷ്ടമാ
ണെല്ലാം.

ക്ഷാമം ഉള്ള ഒരാളിൽ ദേശത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന
നെല്ലുരുവുപ്രകാരം, ആ ദേശവാസികളുടെ പതി
വായുള്ള ഉപഭോഗത്തിന്റെ പ്രകാരം, ഒൻപതു
മാസത്തെക്കുറിച്ചു മതിയാകുന്നുവെന്നുവെച്ചാൽ എല്ലാ
വരും പതിവുപൊലെ ഉപഭോഗത്തിന് ആരംഭി
ച്ചാൽ ഒട്ടകം മൂന്നുമാസത്തെക്കുറിച്ചു വലുതായ ഭി
ക്ഷം ഉണ്ടാകും.

ഇതിന് എന്താണുപരിഹാരമുള്ളത്? കപ്പലിൽ
നായകൻ എന്നപൊലെ ജനങ്ങളെ ചുരുക്കി ഉപ
ഭോഗം ചെയ്യുന്നതിന് യാതൊരുത്തനും ഇല്ല.
ജനോപകാരത്തിനുവേണ്ടി പ്രത്യേകം ഓരോരു
ത്തനും അരിപ്പിക്കും എന്നുവിചാരിപ്പാനും ഇടയി
ല്ല. നെല്ലിന്റെ വില പതിവുപൊലെതന്നെ ഇ
രുന്നാൽ ഒട്ടകം ഒന്നു ഇല്ലാതെത്തന്നെ വരുന്നതുവ
രെ എല്ലാവരും പതിവുപൊലെ ഉപഭോഗം ചെ
യ്യും. എന്നാൽ ഭിക്ഷുക്കൾ വരുമെന്നുള്ള ഉറപ്പും ഉ
ണ്ടാകുമ്പോൾ കൈക്കൽ ധനമുള്ളവർക്കും ക
ച്ചവടക്കാരും മാറ്റം അവരുടെ പക്കൽ ഉള്ള നെല്ലി
നെ വില കൂട്ടുന്ന സമയം വിൽക്കാനായിട്ടു സൂക്ഷി
ച്ചുവെക്കുകയും സ്വദേശത്തിൽനിന്നും അന്യദേശ
ങ്ങളിൽനിന്നും കഴിയുന്നിടത്തോളം നെല്ലിനെ
വിലക്കു വാങ്ങിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭിക്ഷുക്കളി
ന്റെ പ്രകാരം അനുസരിച്ചു നെല്ലിനു വില കൂട്ടു

ൽ. ചരമ്പൊൽ അല്ലാതെ അതിനെ അവർ വിൽക്കാ
ത്തതുകൊണ്ടു നെല്ലിനു അപൂർവ്വത ഉണ്ടാകുന്നസമ
യം ജനങ്ങളുംകൂടി ഉപഭോഗം ചെയ്യുന്നതായി
രിക്കും. ശരീത്രാദേശത്തിൽ മുഴുവനും കപ്പലിൽ
എന്നപൊലെ നെല്ലുചുരുക്കി വ്യയം ചെയ്യപ്പെടു
ന്നതിനാൽ അത പിന്നത്തെക്കായ് കാലം വരെയ്ക്കും
ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇപ്രകാരം അല്പക്ഷേപത്തെ സ
ഹിക്കുന്നതിനാൽ ജനങ്ങൾ നശിപ്പാനിടവരാതെ
ക്ഷാമത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുന്നു.

ജനങ്ങൾ സ്വപ്രയോജനത്തെ മാത്രം ഉദ്ദേശി
ച്ചു ചെയ്യുന്നപ്രവൃത്തി ജനസമുദായത്തിനു എത്ര
യും ഉപകാരകാരണമായി തീരത്തക്കവണ്ണമുള്ള
ശംശപരന്റെ സങ്കല്പശക്തിവിചാരിച്ചാൽ എത്ര
യും വൈചിത്ര്യം ഉള്ളതാകുന്നു. ഇങ്ങനെ സംഭ
വിക്കുന്നത നെൽകച്ചവടക്കാരുടെ വിഷയത്തിൽ
മാത്രമല്ല. സാമാന്യേന എല്ലാകാര്യങ്ങളിലും ഇ
പ്രകാരംതന്നെ ആകുന്നു. ജനങ്ങൾക്കു തങ്ങളുടെ
ധനത്തെ ഇഷ്ടാനുരോധന ഉപയോഗിക്കുന്ന
തിനായി സ്വാമുദ്യം ഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ അവ
ർക്കു ജനോപകാരത്തെ കുറിച്ചു വിചാരം ഇല്ലെങ്കി
ലും അവരുടെ പ്രവൃത്തി പ്രായേണ ജനോപകാര
ത്തിൽതന്നെ പര്യാപ്തമാകുന്നു.

നാ ൦ പാ ൦ ൦

ക ൦ ൦

അറബിയാ ടാത്രിമുതലായ പലദേശങ്ങളിലും ജനങ്ങൾ ആയുധപാണികളായിട്ടുല്ലാതെ സഞ്ചരിച്ചാൽ തദ്ദേശീയന്മാരായചൊരന്മാരിൽ നിന്നും നിർഭയന്മാരായിരിക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല. അവിടെ ഒരു ക്ഷീകാരൻ തന്റെ നിലങ്ങളിൽ വിതയ്ക്കാനായി പൊകുമ്പോൾ ചൊരന്മാർ ആവിത്തിനെ അപഹരിക്കാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനായി ഒരു വാളോ കുന്തമൊധരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കൂട്ടക്കാരനെ കൂടെ കൊണ്ടുപോകുന്നു. ഇതിനാൽ നിലം കൃഷി ചെയ്യുന്നതിനു ചിലവു അധികം ആകുന്നു. എന്നെന്നാൽ ഒരുത്തനാൽ നിവ്വഹിക്കു പ്പെടാവുന്ന വെലയ്ക്കു ഒരുത്തൻ വെല ചെയ്യുന്നതിനും മറ്റൊരുത്തൻ ചൊരന്മാരെ ഓട എടുക്കുന്നതിനുമായിരണ്ടു പെരുവെണ്ടിവരുന്നു. അപ്പോൾ ഒരുത്തൻ തനിച്ചുകിട്ടുന്ന വിളവിനു രണ്ടു പെർ അവകാശികളായി തീരുന്നു. ഇപ്രകാരം എല്ലാം ആയാലും വസ്തു നിബാധമായി ഇരിക്കയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ചൊരന്മാര വസ്തുക്കളെ രക്ഷിക്കുന്നവരെ ജയിക്കാൻ വെണ്ടുന്ന ആൾ ശെഖരത്തോടു കൂടി വിളവിനെ അപഹരിക്കുന്നതിനു കൂടുകൂടെ വരുന്നതാ

യിരിക്കും. ഇതുനിമിത്തമായിട്ടു തന്നെ ആദേശങ്ങളിൽ കൃഷി ഉള്ള ഭൂമി ചുരുക്കമാകുന്നു. അധികവും മരുഭൂമികൾ ആകുന്നു. ജനങ്ങളും ചുരുക്കം തന്നെ. ആദേശം കൊണ്ടു നിർവ്വഹിക്കാവുന്ന ജനസംഖ്യയിൽ ഇരുപതിലൊരു ഭാഗം കൂടേ ഇല്ല. ഇങ്ങനെ ഒക്കെയും സംഭവിക്കുന്നതവസ്തുക്കൾക്കു രക്ഷയില്ലായ്മ നിമിത്തമാണ്.

ജനങ്ങൾ അപരിഷ്കൃതന്മാരായിരിക്കുന്നത് എല്ലാ ദേശങ്ങളിലെയും സ്ഥിതി ഇപ്രകാരം തന്നെ ആകുന്നു. തദ്ദേശീയനായിരിക്കുന്ന ഒരുത്തന്റെ പ്രവൃത്തി ആത്മരക്ഷക്കു വെണ്ടുന്ന കരുതലിനെ ചെയ്യുക ആകുന്നു. അവൻ ആയുധങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിക്കുന്നതിലും അഭയസ്ഥലങ്ങളെ അന്വേഷിക്കുന്നതിലും സഭാ ഉദ്യമത്താലായിരിക്കും. ന്യൂസിലാണ്ടിൽ അനേകം കുടുംബക്കാർ ഒരുമിച്ചുകൂടി ഉന്നതങ്ങളായ പാറകളുടെ അഗ്രഭാഗങ്ങളിൽ കുടിലുകൾ കെട്ടി സമീപ ഗ്രാമവാസികളിൽനിന്നു ഉപദ്രവം ഉണ്ടാകാതെ ഇരിക്കാൻ വെണ്ടി ചുറ്റും കിടങ്ങുകൾ കഴിക്കുകയും വെലികെട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നിട്ടും അവർ പലപ്പോഴും വിചാരിച്ചിരിക്കാതെ ആക്രമിക്കപ്പെടുകയും അധികം ആൾ ശബരത്താൽ തൊലിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതുപോലെ ഉള്ള ദേശങ്ങളിൽ ഇവിടങ്ങളിൽ ഒക്കെയും ഉണ്ടാകുന്നതിൽ ശതഗുണം അധികം മരണങ്ങൾ ആണ്ടുതൊറും ഉണ്ടാകുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള ദേശങ്ങളിൽ

ലെജനങ്ങൾക്കു ഒരിക്കലുംഒട്ടും ധനികന്മാരായിരിക്കാൻ പാടില്ലല്ലോ. ഒന്നാമതു അവരുടെപ്രഭുത്തിപ്രായെന്നെല്ലാപ്പൊഴും ചൊരന്മാരുടെ അക്രമങ്ങൾകൂടാതെ നൊക്കുന്നതിൽ ആകുന്നു. രണ്ടാമതുഅതിനും അവർക്കുവെണ്ടും വണ്ണം കഴിയുന്നതായാൽ ഒരുവെള അല്പമായി വല്ലതും കൃഷികർ ചെയ്യാലും വിളവുചൊരന്മാർഅപഹരിച്ചു കൊണ്ടുപോയ്ക്കളയും.

രണ്ടാമത്തെ മില്ലാത്തസ്ഥിരിക്കു ഒഴിച്ചിലുണ്ടാകെണ്ടത വ്യവസ്ഥിത രാജ്യഭാരത്താൽ ആകുന്നു. രാജ്യഭാരത്തിൽ കർത്തവ്യമായിട്ടുള്ളത ജനങ്ങളുടെ പ്രാണനെയും ധനത്തെയും രക്ഷിക്കുകയാകുന്നു. ഇതിനുവെണ്ടിസർക്കാരിൽ നിന്നും അക്രമക്കാരെ ശിക്ഷിക്കാൻ പൊലീസും വ്യവഹാരങ്ങളെ ന്യായംപൊലെ തീർച്ചചെയ്യാൻ കൊട്കളും കുററക്കാരെബന്ധനത്തിൽ ആക്കാൻ ബന്ദീഖാനാവും രാണാസ്ഥലങ്ങളും, എന്നുവെണ്ടാ, ജനങ്ങളുടെക്ഷേമത്തിനുവെണ്ടുന്ന കരുതലുകൾഒക്കെയും എപ്പോഴും പറ്റിപ്പറ്റിരിക്കുന്നു.

രണ്ടാമതുകയ്ക്കുള്ള ചിലവുകൾ ഒക്കെയും ജനങ്ങളാൽ സർക്കാരിലേക്കു കൊടുക്കപ്പെടുന്നു. ഇവയൊക്കെയും ജനങ്ങൾക്കുക്ഷേമാർത്ഥമായിട്ടാക കൊണ്ടുഅവയ്ക്കു ജനങ്ങൾകൊടുക്കേണ്ടത ന്യായാതെന്നുആണല്ലോ. ഇപ്രകാരംകൊടുക്കുന്നതകരങ്ങളായിട്ടുംതീരുവകളായിട്ടുംആകുന്നു. ഇവജനങ്ങൾ

കുറന്നു. ഇതാണ് അതിന്റെ കാരണം. ഇ
ങ്ങിനെ കൃഷിക്കാർ അവരുടെ രക്ഷയ്ക്കായി ആയുധ
പാണികളായിട്ടു അവരെ ഓടിച്ചു കൊണ്ടു പോകുന്ന ആളുക
ൾക്കെതിരെയുള്ള ഒരു പ്രവേശനം സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ചി
ലർ പരമാത്മത്തെ അറിയാതെയോ വിചാരി
ക്കാതെയോ ഇരിക്കുന്നു. അന്യർക്ക് ജനങ്ങൾക്കും
എന്നുള്ളത മറ്റൊരാളിലേയ്ക്കുള്ള നിന്നും ഭിന്ന
മായ ഒരു വ്യക്തിയാണ് വിചാരിക്കുമായിരിക്കാം.
അവർക്കു തമ്മിൽ പങ്കുമായി ഉണ്ടാകുന്ന പ്രയോ
ജനത്തെ അറിയാതെ ഇരിക്കുകയോ വിസ്മയപ്പെടു
ത്തുകയോ ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ വാസ്തവത്തിൽ ഇതേ
മറ്റൊരാളുടെ ഒരു പ്രയോജനത്തിനു പങ്കു മാത്രമായിട്ടുള്ളതു തന്നെ ആകു
ന്നു. ജനങ്ങൾക്കു നേരിൽ അറിവാൻ ഉള്ളതല്ല
തിന്നു അറിഞ്ഞു വെക്കാനും ഉള്ളതല്ല വെക്കാനും പണം കൊ
ടുക്കുന്നതുപോലെ അവരുടെ ദൈഹികങ്ങളുടെ ര
ക്ഷാത്മകമായി സ്കാരിലേക്കും കൊടുക്കുന്നു. ഇ
ങ്ങനെ ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ ജനങ്ങൾക്കു തങ്ങളു
ടെ ദൈഹികങ്ങളുടെ രക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടുന്ന കരുതലുക
ൾ ചെയ്യാനുള്ള സമയം നീക്കി തങ്ങളുടെ അന്ന
വശ്യാദികൾ സംഭരിക്കുന്നതിന്നു എത്രയും അല്പം
നേരമെ ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇതുകൊണ്ടു കൊടുക്കുന്നതി
ലൂടെ അധികം ചിലവുള്ളതാകുന്നു. എന്നാലും സ്കാ

രിൽനിന്നും ഉണ്ടാകുന്ന രക്ഷപൊലെ തങ്ങളുടെ ദൈഹധനങ്ങൾക്കു രക്ഷഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. എത്രയും ഗംഭീരമായിരിക്കുന്ന രാജ്യഭാരവും കൈവലം രാജ്യഭാരംഇല്ലാതെയായിരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ ജനങ്ങൾക്കു ഗുണപ്രയോജകമാകുന്നു.

റൊമൻരാജാക്കന്മാരിൽ ശ്രീരന്ധരനായ ചിലര നിരപരാധന്മാരായ അനേകം ആളുകളെ ഹിംസിക്കുകയും അവരുടെമുതലിനെ അപഹരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുഎങ്കിലും അവരുടെ രാജ്യഭാരങ്ങളിൽതന്നെയും സുസ്ഥിരമായിരുന്നു. മറ്റു അപരിഷ്കൃതദേശങ്ങളിലും ദ്രവ്യത്തിൽ ഹിംസിക്കപ്പെട്ടു നോക്കുന്നതോളം ആളുകൾപത്തുവർഷംകൊണ്ടു ഹിംസിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

അപ്പോൾനമുക്കു ആവശ്യമുള്ള പദാർത്ഥങ്ങളെ വാങ്ങിക്കുന്നതിനു കൊടുക്കുന്ന വിലപൊലെതന്നെആണെന്നുമെരക്കിക്കുന്നതിനുവെണ്ടി നാം സർക്കാരിലേക്കു കൊടുക്കുന്നതും എന്നുള്ളതു വ്യക്തമാകുന്നുവല്ലോ.

എന്നാൽ ഇവക്കുരണ്ടിനുംതമ്മിൽ വലുതായിരിക്കുന്ന ഒരുഭേദംഉണ്ടു. എന്തെന്നാൽ മറ്റുകൊടുക്കുന്നതൊക്കെയും നമ്മുടെ ഇഷ്ടപൊലെമതി, സർക്കാരിലേക്കുകൊടുക്കുന്നതും കൊടുത്തതീരു എന്നുനിബന്ധന ഉണ്ടു. നാം കച്ചവടക്കാരനോടു വസ്ത്രം വാങ്ങിക്കാതെ നമുക്കുവെണ്ടവസ്ത്രത്തെ നാംതന്നെ നെയ്യുകൊടുക്കുകയോ വസ്ത്രംകൂടാതെ ഇരുന്നു

കൊള്ളുകയോ ചെയ്യുകൊള്ളാമെന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നതായിരുന്നാൽ അങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്യുകൊള്ളാവുന്നതാകുന്നു. എന്നാൽ സക്കാരിലേക്കുകൊടുക്കുന്നതിൽ അങ്ങനെപാടില്ല. “എന്റെദൈവത്തെയും മുതലിനെയും സക്കാരിന്റെ അപേക്ഷകൂടാതെ ഞാൻ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളാവുന്നതാകകൊണ്ടു കരം കൊടുക്കുന്നതല്ല,, എന്നുഭയത്താൽ പറയുന്നതായിരുന്നാൽ ഉത്തരംതാഴെപറയുന്നപ്രകാരമായിരിക്കും. “എന്നാൽ നീ അമ്മെരിക്കാദേശത്തുള്ള അരണ്യങ്ങളിലോ അതുപോലെ ഉള്ള മറ്റുദിക്കുകളിലോപോയി അവിടെയുള്ള അപരിഷ്കൃതജനങ്ങളോടൊന്നിച്ചു പാർത്തു അവരെപൊലെ കാലക്ഷേപം ചെയ്യുകൊള്ളണം, അതല്ലാതെ രാജ്യഭാരത്തിന്റെ ചട്ടങ്ങൾനടക്കുന്ന ഒരുദേശത്തിൽ ഞങ്ങളോടുകൂടിയിരിക്കുമ്പോൾ, നിന്റെ ഇഷ്ടം മറിച്ചായിരുന്നാലും, നീരാജരക്ഷയിൽ ഉൾപ്പെടാതെ ഇരിക്കുന്നതല്ല. രാജ്യത്തെ ചട്ടങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കും നിനക്കും അവിശേഷമെന്ന ക്ഷേമത്തിന്നു കാരണങ്ങളായിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ സക്കാരിലേക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും അതിന്റെ രക്ഷയിൽ നീ ഉൾപ്പെടാതെ ഇരിക്കാൻ പാടില്ലായ്കൊണ്ടു നിനക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും അതിന്റെ ചിലവിൽ ഒരംശം നീ കൊടുത്തെങ്കിലും എന്നുള്ളതു ന്യായമാകുന്നു. എന്നാൽ നിന്റെ മൗഢ്യംകൊണ്ടു നിനക്കു, ഇങ്ങനെ ചെയ്യാൻ മന

സ്ഥിരപാത്രപക്ഷം നീരാജ്യംവിട്ട വല്ലഭരണ്യജ
 ഉിലുംപൊയിപാത്തുകൊള്ളണം.,,

ഒരുത്തൻ ഒരുരാജ്യത്തിൽ ഇരിക്കുന്നകാലമത്രേ
 യും അവൻ ആ രാജ്യഭാരത്തിനു കീഴടങ്ങുകയും
 രംകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു മയ്യാദതന്നെആ
 ന്നു. ഓരൊരുത്തൻ ഇത്രഇത്രകരം കൊടുക്കെ
 മെന്നു വ്യവസ്ഥചെയ്യുന്നതു സക്കാരിൽനിന്നാ
 ന്നു. എന്തെന്നാൽ ഇതിനും മറ്റുള്ള കൊടുക്ക
 വാങ്ങലുകൾക്കും തമ്മിൽഒരു വ്യത്യാസംഉണ്ടു. ഒ
 രുത്തൻതനിക്കുവെണ്ടി ഒരുവെലക്കാരനെ ആക്ക
 വെവാൾ കൂലിയെകുറിച്ചു അവർതങ്ങളിൽ വ്യവ
 സ്ഥചെയ്യുകൊള്ളുന്നു ആയതു അവർക്കു സമ്മത
 അല്ലാതെഇരുന്നാൽ മറ്റെൊരുകൂലിക്കാരനെ ആ
 ക്കിക്കൊള്ളും. എന്നാൽസക്കാരിലെക്കു ജനങ്ങളെ
 ഒക്കെയും തന്റെആജ്ഞയനുസരിപ്പിക്കുന്നതി
 നു ശക്തിഉണ്ടായിരിക്കണം. ഇല്ലാതെയിരുന്നാൽ
 അതിനുരക്ഷാധികാരത്തെനടത്താൻ കഴികയില്ല.
 ആയതുകൊണ്ടു ഓരൊരുത്തനും തന്റെരക്ഷക്ക
 യിട്ടു ഇന്നതുകൊടുക്കാമെന്നുഅവനവന്റെ ഇച്ഛ
 പൊലെ വ്യവസ്ഥചെയ്യാൻ പാടില്ലാഴികയാൽ
 സക്കാരിൽനിന്നു തന്നെകരംനിശ്ചയിച്ചു പിരിപ്പി
 ച്ചുവരുന്നു.

അനേകം ദേശങ്ങളിൽ സക്കാരിൽനിന്നും ജ
 ന രക്ഷക്കുവെണ്ടുന്ന ചിലവിലും അധികമായി
 കരം ബലാൽകാരത്തെ ജനങ്ങളിൽനിന്നും ൫

മിക്കപ്പെടുന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടു മുതലായ ചിലദേശങ്ങളിൽ കരം നിശ്ചയിക്കുന്നതിനും ചട്ടങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിനും മറ്റും അധികാരികളെ ജനങ്ങൾതന്നെ നിശ്ചയിച്ചു ആക്കുന്നതിനാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള ജനോപദ്രവം അവിടങ്ങളിൽ സംഭവിക്കുന്നില്ല.

സർക്കാരിൽ നിന്നും ജനങ്ങളുടെ ധനത്തെ തുച്ഛിപ്പാതെ ചിലവുചെയ്യാതെ ഇരിക്കണമെന്നും ആവശ്യത്തിൽ അധികമായി കരം സർക്കാരിൽ നിന്നും വാങ്ങിക്കരുതെന്നും ജനങ്ങൾസിദ്ധാന്തിക്കുന്നതു ന്യായംതന്നെ ആകുന്നു. എന്നാൽ പലരും രാജ്യഭാരത്താൽ തങ്ങൾക്കുള്ള ഗുണങ്ങൾക്കുവെണ്ടി അത്ര ഔതര്യത്തെ ഇല്ലാത്തവരാ യിരിക്കുന്നു. അതുകൂടാതെ രാജ്യഭാരം ഇല്ലാത്ത ദേശങ്ങളിലുള്ള ജനങ്ങളുടെ കഷ്ടതകളെ അവർ അറിയാത്തതി നാലൊ ആലോചിക്കാത്തതി നാലൊ ആകുന്നു. നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങളിൽവെച്ചു സർക്കാരിൽ നിന്നും ഉണ്ടാകുന്ന രക്ഷ പൊലെ അത്ര മുഖ്യമായിട്ടുള്ളതു മറ്റു യാതൊന്നും ഇല്ല. എന്നാൽ നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കുകൊടുക്കുന്നതിൽവെച്ചു നമ്മുടെ രക്ഷക്കുവെണ്ടി സർക്കാരിലേക്കു കൊടുക്കണമെന്നതൊളം ലഘുവായിട്ടും യാതൊന്നും ഇല്ല. ജനങ്ങൾ എല്ലാവരും കച്ചവടക്കാരന്റെ പക്കൽനിന്നും വസ്ത്രം വാങ്ങിക്കാതെ അവരവർ തന്നെ വസ്ത്രങ്ങളെ നെയ്യുകൊ

ഉളാമെന്നുവെച്ചാൽ അതിനുള്ള ചിലവു വളരെ അധികമായിരിക്കുമെന്നുമാത്രമല്ല അപ ഉപയോഗ യോഗ്യങ്ങളായിരിക്കയില്ല. എന്നാൽ ജനങ്ങൾ അവരവരുടെ രക്ഷയെ അവരവർതന്നെ ചെയ്യുകൊള്ളുന്നതിനു ശ്രമിച്ചാൽ അതിനുകൊണ്ടു ചിലവും ശ്രമത്തിന്റെ നിഷ്പലതയും മുൻപിൽ വരുന്നതിനെക്കാൾ വളരെ അധികമായിരിക്കും.

ഇംഗ്ലണ്ടു രാജ്യത്തിൽ കൊടുത്തുവരുന്ന കരത്തിന്റെ അധികംഭാഗവും ജനങ്ങളിൽനിന്നും മുൻപിൽ കടംവാങ്ങിച്ചിട്ടുള്ള മുതലിനു പലിശകൊടുക്കുന്നതിനായിട്ടാകുന്നു. മുൻപിൽ ദീർഘങ്ങളായും വളരെ ചിലവുള്ള വയായും ഉണ്ടായയുദ്ധങ്ങളുടെ ഇടയിൽ കരത്തിൽ വരുന്ന മുതലിൽ വളരെ അധികമായി ചിലവുണ്ടായി. അപ്പോൾ ഗവർണ്മെന്റിൽ നിന്നും കടംവിട്ടുന്നതുവരെ പലിശകൊടുക്കാമെന്നു ഉടമ്പടി ചെയ്ത കച്ചവടക്കാരിൽ നിന്നും മറ്റു ധനികന്മാരായുള്ളവരിൽ നിന്നും ദ്രാപ്പം കടംവാങ്ങിച്ച ആകടത്തിൽ മിക്കതും ഇതുവരയും വീട്ടിയില്ല. പക്ഷെ ഒരിക്കലും വിട്ടുന്നതും അല്ലായിരിക്കും. കടംകൊടുത്ത ആളുകൾക്കു അവരുടെ പണത്തിനു പകരം വശം കൊടുത്തു അതു അവരെ ടുവാങ്ങിച്ചുപണത്തിനു പലിശപൊലെ ഒരു വസ്ഥചെയ്തു ആണ്ടുതൊറും കൊടുക്കുന്ന ഒരു അനുഭവം ആകുന്നു, ഇവയെ മറ്റു വസ്തുക്കളെ എന്ന പൊലെ മറ്റൊരുത്തനു വില്ക്കുകൊടുക്കുകയോ

ഭാഗം ചെയ്തുകൊടുക്കുകയോ ചെയ്യാവുന്നതാണ്. ജനങ്ങൾ അധ്വാനിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സമ്പാദിച്ചാൽ അവർ ഇപ്രകാരമുള്ള പലിശക്കു വെണ്ടി ബാങ്കിൽ നിക്ഷേപിക്കുന്നത്, ഗവർണ്മെണ്ടിലെ കടം വാങ്ങിച്ചിട്ടുള്ളത തിരിയെ കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നു ഒരേ ചട്ടം ഏല്പിച്ചുതന്നതായാൽ അവർ വളരെ നഷ്ടമുണ്ടാകുന്നതാകുന്നു. അതു ജനങ്ങളെ നഷ്ടപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള ലാഭം ആകയാൽ ഗവർണ്മെണ്ടിലെ കടം ഭാരക്കുറച്ചിലിനു ഹെതുവായി തീരുകയുണ്ടല്ല.

ഗവർണ്മെണ്ടിലെ കടം യുദ്ധത്തിനും മറ്റും വെണ്ടി അധികച്ചിലവു വന്നവകയ്ക്കു ജനങ്ങളിൽ നിന്നും കടം വാങ്ങിച്ചതിനു പലിശ കൊടുക്കേണ്ടുന്നതിനായി കരം കൂട്ടുമ്പോൾ, ജനങ്ങൾ എരിഞ്ഞ പൊയവെടിമരുണിനും കീറിപ്പൊയ പട്ടാളക്കാരുടെ ഉടുപ്പുകൾക്കും അത്ര വളരെ ദ്രവ്യം മുൻപിൽ ചിലവായി പൊയല്ലോ എന്നു വച്ചു വ്യസനിക്കുമായിരിക്കും, എന്നാൽ അത് നിഷ്പലമാകുന്നു.

ചിലവായത ചിലവുതന്നെ എന്നാൽ ആ ചിലവു വകയ്ക്കു കടം വാങ്ങിച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ പലിശ കൊടുപ്പാൻ വെണ്ടി എല്പിച്ചുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കരം ജനങ്ങൾക്കു അത്ര നഷ്ടമുള്ളതല്ല. ചിലരുടെ അടുക്കൽ നിന്നും, വാങ്ങിച്ചു മറ്റു ചിലർക്കു കൊടുക്കുന്നതെന്നു മാത്രമേ ഉള്ളൂ. ജനങ്ങൾ എല്ലാ പെരും റം നൂതനമായി എല്പിച്ചുതന്ന കരത്തെ കൊടുക്കുന്നു. ഗവർണ്മെണ്ടിലെ കടം കൊടുത്തിട്ടുള്ള ആളുക

തിനുവാങ്ങിക്കുന്ന മൂല്യം വാടകയും വ്യവഹരിക്കപ്പെടുന്നു. ഇങ്ങനെതിന്നുള്ളതായ സംജ്ഞകൾ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു എന്നിലും അപര്യയുടെക്കൈയംതാൽപര്യം ഒന്നുതന്നെ ആകുന്നു.

എല്ലാവർക്കുംതങ്ങളുടെ വകവസ്തുക്കളെ ഒക്കെയും തങ്ങൾക്കു ബോധിചാരിയതിൽ ഉപയോഗിക്കുകയോ അന്യനൊരാൾക്കുകയോ വിൽക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിനു സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഓരംപൊകത്തിൽ അപരിഷ്കൃതങ്ങളായ ടാട്ടറി മുതലായവെഴുത്തുകളിൽ നിലവിലുള്ളതെന്തെന്ന് തനതുവകയായിട്ടാകുന്നില്ല. അപരിഷ്കൃതം എല്ലാവരും അപരവരുടെകുന്നുകാലി കളെക്കൊണ്ടു ചെയ്തുമെഴുതുന്ന അപരമെഴുതിൽ സ്ഥലങ്ങളെ അന്യപക്ഷിച്ചു ദേശാടനം ചെയ്യുന്നു. അവിടെ ഭൂമിദരികൾക്കും കൈ ചെയ്യപ്പെടുന്നില്ല എന്നുകൊണ്ടെന്നാൽ വിതച്ചാൽ വിവ മറ്റൊരാൾക്കു കൊയ്യുകൊണ്ടു പൊക്കാവുന്നതിനാൽ അതും വിതക്കാൻ ഒരുമ്പെടുന്നില്ല.

ഇനിയും ചിലദേശങ്ങളുണ്ട്. അവിടെത്തന്നെ ഉഴുതുതെക്കി വിതയ്ക്കുന്ന ഭൂമി വിട്ടുവെക്കുന്നതുവരെ അവന്റെ തനതാകുന്നു എന്നാൽ അവൻ അതിൽനിന്നും വിട്ടുവെക്കുന്നതുചഴിഞ്ഞാൽ ഉടനെ മറ്റൊരാൾക്കു കൈയും അതിനെ തനതാക്കി കൊള്ളാവുന്നതാകുന്നു. ഇന്നും അറേബ്യയിൽ പലപ്പോഴും ഇങ്ങനെതന്നെ നടന്നു വരുന്നു.

രംസ്ഥിതിയിൽ ഒരുത്തനുംഒരുനിലത്തിൽ ഒരം ഇടുന്നതിനും വെള്ളംഇറയ്ക്കുന്നതിനും വെലികെട്ടിക്കുന്നതിനും മറ്റുമായിധനാധ്യയം ചെയ്യുന്നതു പ്രയാജനമുള്ളതാ യിരിക്കയില്ലെന്നു സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽഅപൻരോഗംകൊണ്ടുപിന്നയും കൃഷിനടത്തുന്നതിനു അശക്തനായി തീരുകയൊപ്രാപ്തിയായ കുഞ്ഞുങ്ങൾ ഇല്ലാതെ മരിച്ചുപോകയൊ ചെയ്യാൽഅനിലം അന്യാധീനമായി തീരുന്നതാകകൊണ്ടു അപൻചിലവു ചെയ്യതൊക്കെയും വ്യർത്ഥമായിപ്പോകുമെല്ലോ.

അതുകൊണ്ടുനിലം വെണ്ടുംപ്രകാരം കൃഷിനടക്കേണ്ടുന്നതിനു അതുദാരൊരുത്തന്റെതന്നതായിട്ടുതന്നെഇരിക്കണം. ഒരുനിലം ഒരുത്തന്റെവകയായിരുന്നാൽ അവിനെ വിൽക്കുന്നതിനോ തന്നതുകൃഷിചെയ്യുന്നതിനോ പാതിപാരത്തിനെങ്കിലും പാട്ടത്തിനെങ്കിലും ഏർപ്പിക്കുന്നതിനോ അവനുസ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ഏതുദേശത്തിലെങ്കിലും ജനബാഹുല്യത്തിനു തക്കവണ്ണം നിലങ്ങൾകുറവായിരിക്കുമ്പോൾ അവയുപാട്ടം കൂടുതലായിരിക്കും. ഇതിന്റെകാരണം എത്രയുംസ്പഷ്ടമാകുന്നു വള്ളങ്ങൾക്കും കാളകൾക്കും വണ്ടികൾക്കുംമറ്റും ദൗല്ബദ്യംഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ അവയുപിലയും കൂലിയും കൂടുതലാകുന്നതുപൊലെ തന്നെനിലങ്ങൾക്കു ദൗല്ബദ്യംഉണ്ടാക

നൂവ

ബോൾ അവയ്ക്കുംവിലയും പാട്ടവും കൂടുതലായി വരുന്നു. സകലപദാർത്ഥങ്ങൾക്കും ഇപ്രകാരംതന്നെ ആകുന്നു. ഒരുപാട്ടുകാരനാ ധാന്യങ്ങളെയും മറ്റും കൃഷി ചെയ്തു ലാഭം ഉണ്ടാക്കി കൊള്ളാമെന്നുള്ള ഇച്ഛയോടുകൂടി നിലത്തിനു താല്പര്യപ്പെടുന്നു. അവനു പാട്ടം കൊടുക്കാതെ നിലം കിട്ടാത്തതിനാൽ പാട്ടം കൊടുക്കുന്നതിനു സമ്മതിക്കുന്നു. അപ്രകാരംതന്നെ നമുക്കു ഒരു നിലം വെണമെന്ന ഇച്ഛ ഉണ്ടായിരിക്കയും അതു വില കൊടുത്തല്ലാതെ കിട്ടാതെ ഇരിക്കയും ചെയ്യുമ്പോൾ നമുക്കു അതിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന പ്രയോജനത്തിനു തക്കവണ്ണം നാം അതിനു വില കൊടുക്കുന്നതിനു അനുവദിക്കുന്നു.

അതുകൊണ്ടു നിലങ്ങൾക്കു താല്പര്യപ്പെടുന്നതും കൃഷി ചെയ്തു വിളവു എടുത്തുകൊള്ളാമെന്നു വെച്ചിട്ടാകുന്നു. പാട്ടം കൊടുക്കുന്നതും, അതുകൂടാതെ നിലങ്ങൾ കിട്ടാത്തതുകൊണ്ടാകുന്നു. അറബിയായി ലുള്ള ഊഷ്മരദ്രുമികളിൽ നിലം വെറുതെ കിട്ടുന്നതായിരിക്കും. എന്നാൽ അതിൽ വിളവുണ്ടാകാത്തതുകൊണ്ടു അതും അതിനെ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ അന്ധരികായിൽ വെട്ടി തെളിക്കാത്തതായുള്ള അനേകം ഭാഗങ്ങളിൽ വളമുള്ളതായും ധാരാളമായി വിളവുണ്ടാകാവുന്നതായും ഉള്ള നിലം വെറുതെ കിട്ടുന്നതായിരിക്കാം. എങ്കിലും അവിടെ നങ്ങൾ ചുരുക്കവും നിലം അനവധിയും ആകും

കൊണ്ടു ആക്കെങ്കിലും വെട്ടിത്തെളിക്കാൻ മനസ്സുള്ളതൊട്ടും ഭൂമി എടുത്തുകൊള്ളാവുന്നതാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു മറ്റുദേശങ്ങളിൽ വിളവുണ്ടാകുന്നഭൂമി ഭൂപ്രദയാകുകൊണ്ടത്രെ വിലയുള്ളതായിരിക്കുന്നു. അമ്മരിക്കാദേശത്തെ അരണ്യങ്ങളിൽ ഭൂമി വിലയുള്ളതാകുന്നില്ല. അതു അറബിയായിലെ ഊഷരഭൂമികളെപ്പോലെ വിളവുണ്ടാകാത്തതുകൊണ്ടല്ല. കിന്തു, ഭൂമിയിലെ പലവതിയാണെങ്കിലും ആവശ്യക്കാര കുറച്ചും ഭൂമി അധികവും ഉള്ളതുകൊണ്ടാകുന്നു. എന്നാൽ നൂതനമായി ജനവാസം തുടങ്ങിയിട്ടുള്ള അമ്മരിക്കായിലെ ചില ഭാഗങ്ങളിലും ഭൂമി വെട്ടിത്തെളിക്കപ്പെടുകയും സമീപത്തു റൊട്ടുകൾ ഉണ്ടാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യാൽ അതിനെ വാങ്ങിക്കുന്നതിനും അതിനു പാട്ടം കൊടുക്കുന്നതിനും അനേകംപെർ മനസ്സുള്ളവരായി തീരുന്നു. വനമദ്ധ്യത്തിൽ ഭൂമി വെട്ടിത്തെളിക്കുന്നതായിരിക്കാം. അതിനെ കൃഷിക്ക് ഉപയോഗമുള്ളതാക്കി ചെയ്യുന്നതിനു അതിലുള്ള വൃക്ഷങ്ങളെ ഒക്കെയും മുറിച്ചുകളയണം. അതിൽ ധാന്യങ്ങൾ ഉണ്ടായാൽ അവയെ വിൽക്കുന്നതിനും ആവശ്യപ്പെട്ട പദാർത്ഥങ്ങളെ വാങ്ങിക്കുന്നതിനും ഒരുവെളുത്തും മൂന്നും ദിവസം അകലെയുള്ള അങ്ങാടികളിൽ പൊകയും വെണ്ടിവരും.

എന്നാൽ ജനസംഖ്യ വർദ്ധിക്കുന്നക്രമത്തിനു ഭൂമി ഭൂപ്രദമായി തീരുമ്പോൾ ജന്മികൾക്കു പാട്ടംകൂ

മെണ കൂടുതലായികിട്ടുന്നതാണ്. ഇതു മുമ്പിൽപറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപൊലെ ഉപയോഗമുള്ള വസ്തുക്കൾക്കൊക്കെയും ദൗല്പദ്യം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ വിലകൂടുന്നതുകൊണ്ടാകുന്നു. മനുഷ്യന്റെ പ്രാണരക്ഷക്കു ആവശ്യപ്പെടുന്നതായ സാധനങ്ങൾ നിലത്തിൽ ഉണ്ടാകുകൊണ്ടാകുന്നു അതിനുപാട്ടും കൊടുക്കപ്പെടുന്നതെന്നു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവർ വിലകൊടുക്കാതെ ഏല്പാവക്കും ലഭിക്കുന്ന വായു, ആഹാരംപൊലെതന്നെ പ്രാണരക്ഷക്കു ആവശ്യകമാണെന്നും അതുകൊണ്ടു വിലകൊടുക്കാതെ ലഭിക്കുന്ന യാതൊരു പദാർത്ഥത്തിനും ആരും വിലകൊടുക്കുന്നതല്ലെന്നും ഉള്ളവാസ്തവത്തെ വിചാരിക്കുന്നില്ല.

ജന്മികൾ നിലത്തിൽ വളമിടുകയും മറ്റും ചെയ്തു അതിനെ കൃഷിക്കു ഉപയോഗമുള്ളതാക്കി തീർക്കുന്നതിനായി ചെയ്തിട്ടുള്ളവ്യയത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു അവർ പാട്ടംകൊടുക്കപ്പെടുന്നതെന്നും ചിലർ വിചാരിക്കുന്നു. ജന്മികൾ അനേകം നിലങ്ങളിൽ ഇപ്രകാരം വളരെ ധനം ചിലവുചെയ്തിരിക്കാം. പാട്ടംകിട്ടുമെന്നുള്ളതൊന്നും ഇല്ലെങ്കിൽ അവർ ഇപ്രകാരം ചിലവുചെയ്യയും ഇല്ല. എന്നുവെച്ചിട്ടും ചിലവാണു പാട്ടംകൊടുക്കപ്പെടുന്നതിനു കാരണം എന്നു പറയാൻ പാടില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവർ ഭൂമിയെ നന്നാക്കുന്നതിനു എത്രതന്നെ ചിലവുചെയ്തിരുന്നാലും അതിനെ

മെലും അധികം വിളിച്ചുള്ളതാക്കിപ്പൊയ്ക്കിപ്പോകിൽ അതിനു കൂടുതൽപാട്ടംകിട്ടുന്നതല്ല. ഏതദപിപരീതമായി ഒരുത്തൻ ഒരുനിലംനന്നാക്കിക്കുന്നതിനു യാതൊരുചിലവും വെണ്ടിയില്ലെന്നില്ലെങ്കിലും അതിൽ ഏതുപദാർത്ഥവും ഉണ്ടാകയും അതു ഭൂമിയിലായിരിക്കയുംചെയ്യാൽ ആ ഭൂമിക്ക് എപ്പോഴും പാട്ടംകിട്ടുന്നതായിരിക്കും. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ചിലഭാഗങ്ങളിൽ യാതൊരുധനവും ചെയ്യപ്പെടാതെ വിസ്തീർന്നിട്ടുള്ള മെച്ചിൽസ്ഥലങ്ങൾഉണ്ട്. അവിടെകുന്നുകാലികൾക്കു മെച്ചിലിന്നു ധാരാളം പല്ലുണ്ടാകുന്നു. അതിനാൽ അവയ്ക്കു പാട്ടംകൊടുക്കപ്പെടുന്നു.

പുനശ്ച, സമുദ്രതീരത്തിൽ ചിലഭാഗങ്ങളിൽ ഒരുവകപല്ലുകൾ ഉണ്ടാകുന്നപാറകൾ ഉണ്ട് ആ പല്ലുകൾ ഭാരതൃക്കൊണ്ടുപോയി ഉണക്കിഎരിച്ചു ഭക്ഷ്യമാക്കി ആ ഭക്ഷ്യം കണ്ണാടിയും സൊപ്പും ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. ജനങ്ങൾ ഈ പാറകളെ പാട്ടത്തിനുഏറ്റവും അപയിലുള്ള പല്ലുകൾ അറുത്തുകച്ചുപടംചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ ഭൂമിയിൽ ആഹാരസാധനങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ടോ അതിനെകൃഷിക്കു ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ചെയ്യുന്നവ്യയംകൊണ്ടോ അല്ല പാട്ടംകൊടുക്കപ്പെടുന്നതെന്നു ഇതിനാൽ ബോധപ്പെടുന്നുവല്ലോ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾഒന്നും ഉണ്ടാകാത്തവയും ഒരിക്കലും കൃഷി

ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തവയും അതിനുപാടില്ലാത്തവയും ആയ ഈ പാഠകൾക്കും പാട്ടം കൊടുക്കപ്പെടുന്നുണ്ടല്ലോ.

ചിലസ്ഥലങ്ങളിൽ യാതൊരുവിളവും ഉണ്ടാകയില്ലെങ്കിലും സ്ഥിതിഭേദംകൊണ്ടു അവയ്ക്കു ചിലപ്പോൾ പാട്ടംകൊടുക്കപ്പെടും. എങ്ങനെ എന്നാൽ, വളളത്തിനെവലിച്ചുവയ്ക്കുന്നതിനും വലകളെ വിരിച്ചുണക്കുന്നതിനും കുടിലുംമറ്റും കെട്ടുന്നതിനും സൗകര്യമുള്ളതായി സമുദ്രതീരത്തിൽ ഒരു സ്ഥലത്തിനു ഒരു മുക്കുവൻ പാട്ടംകൊടുക്കുന്നതായിരിക്കും.

ധാന്യങ്ങൾക്കും മറ്റുപദാർത്ഥങ്ങൾക്കും വിലകൂടുന്നതു പാട്ടത്തിനു അധികവും ഉണ്ടാകുന്നതുനിമിത്തമാണെന്നു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നതത്രയും അസംഗതമാകുന്നു. ധാന്യങ്ങൾക്കുവില അധികമാകുന്നതിനു കാരണം പാട്ടത്തിന്റെ കൂടുതൽ അല്പപ്രത്യുത, ധാന്യങ്ങൾക്കും മറ്റു പദാർത്ഥങ്ങൾക്കും വിലകൂടുന്നതുനിമിത്തം പാട്ടത്തിനു കൂടുതൽ സംഭവിക്കുന്നു. പാട്ടംനിമിത്തമായി ധാന്യങ്ങൾക്കു കറുപ്പുവരുന്നില്ലാ എന്നുള്ളതു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. ധാന്യങ്ങളുടെവിലക്കു ന്യൂനാധിക്യഭാവം ഉണ്ടാകുന്നതു അവയുടെ സൗലഭ്യദുർലഭ്യങ്ങളെ അനുസരിച്ചാകുന്നു. ജന്മികൾ ഏല്പാവരും അവർക്കു വരവുള്ള പാട്ടം ഒന്നുപാതികൊടുക്കുന്നതിനു സമ്മതിച്ചാലും നിലങ്ങളുടെ പരിമാണവും അവയിലുണ്ടാകുന്ന

വിളയം പൂർവ്വസ്ഥിതിയിൽതന്നെഇരിക്കും. ധാന്യങ്ങളെവാങ്ങിച്ചു ഉപഭോഗംചെയ്യുന്നവരുടെ സംഖ്യയ്ക്കും ഭേദംഉണ്ടാകയില്ല. ആയതുകൊണ്ടു പാട്ടക്കാരൻ അവന്റെധ്യാനത്തിനു മുന്തിലത്തെപ്പൊലെയെന്നയെ വിലകിട്ടുന്നതായിരിക്കും. എന്നാൽ ഭേദംഇത്രമാത്രമെള്ള പാട്ടക്കാരൻ സമ്പത്തു കൂടുകയും ജന്മിക്കു അത്രയ്ക്കുംകുറയുകയും ചെയ്യും. മറ്റുള്ളവർക്കു മുന്തിലത്തെക്കാൾഅധികമായി യാതൊരുഗുണവും സിദ്ധിക്കുന്നതല്ല.

പാട്ടത്തിനു കുറവുണ്ടായാൽ പാട്ടക്കാര തങ്ങളുടെ വെലക്കാർക്കു അധികം കൂലികൊടുക്കുന്നതിനു ശക്തനായിരിക്കുമെന്നു ചിലർ പറയുന്നു. എന്നാൽ അങ്ങനെപറയുന്നവർ കൂലിക്കും സമ്മാനത്തിനും തമ്മിലുള്ളവ്യത്യാസത്തെ വിചാരിക്കുന്നില്ല. കൂലിനിയതകാലത്തെക്കു വെലചെയ്യുന്നതിനുവെണ്ടി ഒരുത്തൻ കൊടുക്കുന്നതാകുന്നു. ധാന്യത്തിന്റെവില യഥാസ്ഥിതിയായിരിക്കുന്ന കാലമത്രയും പാട്ടക്കാരൻ ധനികനായിഎന്നുവെച്ചിട്ടു തന്റെവെലക്കാരൻ അധികകൂലികൊടുക്കേണ്ടിവരുന്നതല്ലെല്ലോ. ഒരുത്തൻ ധനികനായിരുന്നാൽ അവൻ വെലക്കാർക്കു കച്ചവടക്കാർക്കു മറ്റു ആർക്കെങ്കിലുമൊ തനിക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ സമ്മാനംകൊടുക്കാവുന്നതാകുന്നു. എന്നാൽ അവൻ ധനികനാണെന്നുവെച്ചിട്ടു അവൻവാങ്ങിക്കുന്നവസൂത്തിനു വിലകൂടുതലാകയില്ല. അവന്റെ ദയാ

ശീലമൊ ധർമ്മബുദ്ധിയൊകൊണ്ടു അവനതൊന്നിയാൽ ചരക്കുകച്ചവടക്കാരനാ ആ വസുത്തിനു ഇരട്ടി വിലകൊടുക്കാം. പരത്തു, ആ വസുത്തിന്റെ ക്രമമായുള്ള വില്പയിൽ അധികംകൊടുക്കുന്നത സമ്മാനംഎന്നെ വയ്ക്കാൻപാടൊള്ളു. ഒരു പാട്ടുകാരൻ ധനികനായിരിക്കുന്നതു നിമിത്തം വെലക്കാരനാ അധികം കൂലി കൊടുക്കേണ്ടതില്ല. തനിക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ അവനാണെന്നെങ്കിലും സമ്മാനംകൊടുക്കാവുന്നതാകുന്നു.

അതുകൊണ്ടു പാട്ടുകാർക്കു സമ്പത്തുകൂടുകയും ജന്മികൾക്കു കുറയുകയും ചെയ്യുന്നതു നിമിത്തം കൂലിക്കു യാതൊരു ഭേദവും ഉണ്ടാകുന്നതല്ലെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നുവല്ലോ. പാട്ടുകാരനാ മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ സമ്മാനിക്കുന്നതിന്നു അധികം ധനം ഉണ്ടായിരിക്കും. ജന്മിക്കു കുറച്ചു ഉണ്ടായിരിക്കും. അതിനാൽ അധികം കൂലികൊടുക്കപ്പെടും എന്നു വിചാരിക്കാൻ സംഗതിയില്ല.

പാട്ടും ഭേദവും നിറുത്തൽ ചെയ്തു പാട്ടുകാർ കൃഷി ചെയ്തു വരുന്ന നിലങ്ങൾക്കു യാതൊന്നും കൊടുക്കേണ്ടാ എന്നു വന്നാൽ ആയതു ഒരുത്തന്റെ നിലം അപഹരിച്ചു മറെറൊരുത്തനു കൊടുക്കുന്നതിന്നു ശരിയായിരിക്കും. അതിനാൽ ഒരുത്തൻ ദരിദ്രനും മറെറൊരുത്തൻ സമ്പന്നനും ആയിത്തീരും എന്നല്ലാതെ അതുകൊണ്ടു ധാന്യത്തിന്റെ വിളവിന്നും അതിന്റെ വില്പക്കും യാതൊരു ഭേദവും ഉണ്ടാകുകയി

ല്ല. അഥവാ പാട്ടത്തിനു കുറവു ചെയ്തു ഇത്ര പറക്കു
ണ്ടത്തിനു ഇത്ര പാട്ടമെങ്കൊടുക്കേണ്ട എന്നും നി
ലം ജന്മിയുടെ വകയായിത്തന്നെ ഇരിക്കണമെ
ന്നും ഒരു പട്ടം ഉണ്ടായാൽ ജന്മിതന്റെ നിലത്തെ
പാട്ടക്കാരനെ ഏൽപ്പിക്കാതെ തനതു കൃഷിചെ
ല്ലാൻ ആരംഭിക്കുന്നതായിരിക്കും.

ഇത ചില ദേശങ്ങളിൽ സാധാരണമായിട്ടു
ള്ള നടപ്പാകുന്നു. എന്നാൽ അങ്ങനെയുള്ള ദേശ
ങ്ങളിൽ, കൃഷി വെലകളിൽ പരിചിതന്മാരായിരി
ക്കുന്ന പാട്ടക്കാർ നിലങ്ങൾ കൃഷി ചെയ്തു വരുന്ന
ദശങ്ങളിലെപ്പൊലെ, അത്ര പഷ്ടിയായി കൃഷി
നടക്കയില്ല.

ഇപ്പൊൾ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു ജന്മികൾക്കു പാ
ട്ടം കൊടുക്കുന്നത ജനസമുദായത്തിനു ഏതൊക്കെ
തന്നെ വിചാരിക്കുന്നത തെറ്റാണെന്നും അതി
നെ നിറുത്തൽ ചെയ്യാൽ നല്ല അധികം ഉണ്ടാക
യൊ വിലക്കു സഹായം വരികയൊ ചെയ്യുന്നതല്ലെ
ന്നും സ്പഷ്ടമാകുന്നുവല്ലോ. ഒരു ജന്മി രാജാവു
വുള്ള പാട്ടം കൊണ്ടാണു ഉപജീവനം കഴിക്കുന്നതു
എന്നും ആ പാട്ടം പാട്ടക്കാർ ഒരു ക്ലേശകരമാണെന്നും
പറയുന്നതു ശരിയല്ല. ഒരു പാട്ടക്കാരൻ കൊ
ടുക്കുന്ന പാട്ടം ഒരു പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യുന്നതുപോ
ലെ, തന്നിക്കു യാതൊരു പ്രയോജനവും ഇല്ലാതെ
തന്റെ ധനത്തിൽ ഒരു ഭാഗത്തെ വൃഥാ ഒരുത്തനു
കൊടുക്കുകയല്ല. ആയതു വിപരണ്ണാ ക്രൂപിണ്ണാ

വാങ്ങിക്കുന്നപദാർത്ഥങ്ങൾക്കു കൊടുക്കുന്നതുപോലെ അത്രെ ആകുന്നൊളളു. നിലംഅവന്റെതന്നതല്ല. അതിനു അതിൻ പാട്ടംകൊടുക്കുന്നത ഒരു മനുവെട്ടിപാങ്ങിച്ചാൽ അതിനുവിപകൊടുക്കുന്നതുപോലെയൊ, കൂലിക്കു ഒരുകാളയെപാങ്ങിച്ചാൽ, അതിനു കൂലികൊടുക്കുന്നതുപോലെയൊ, അതിനെകൃഷിചെയ്തു അതിൽനിന്നുംഉണ്ടാകുന്ന അനുഭവത്തെപറുന്നതിനാകുന്നു. ജന്മിഗുണവാനായിരുന്നാൽ അവൻ തനിക്കു വരവുള്ളധനത്തെ വെണ്ടുംപ്രകാരംചിലവുചെയ്തും അതിനാൽ ജനസമുദായത്തിന്റെ പ്രയോജനത്തിനു ഹെതുഭൂതനായിരീരുകയും ചെയ്യും. ഒരുകച്ചവടക്കാരനും അങ്ങനെയെന്നെ. എന്നാൽ പണം പാട്ടുക്കാരുടെയൊ ക്രോതാക്കന്മാരുടെയൊവകയല്ലാത്തതുകൊണ്ടു ജന്മിയൊ കച്ചവടക്കാരനൊ തന്റെധനത്തെ ഇന്നവിധം വിനിയോഗിക്കണമെന്നു അവരാൽ ഉപദേശ്യമാകുന്നില്ല. നിലങ്ങൾ കടിയാനവന്മാരുടെവകയല്ലാതെദോസ്തംവകയൊ ധർമ്മവകയൊ ആയിരുന്നാലും ഒരുജന്മിയുടെവകയായിരുന്നാലത്തെപോലെതന്നെ ആദൈവസ്വകാര്യങ്ങളുടെയൊ ധർമ്മകാര്യങ്ങളുടെയൊ വകയായിട്ടുള്ള ചിലവ ആ പാട്ടുക്കാരനും ജനസമുദായത്തിനും യാതൊരു ദാരത്തിനും ഇടയാകുന്നതല്ല.

ചിലരപസ്തുക്കളെ മുഴുവനുംശേഷക്കാക്കു കൊ

ടക്കാതെ അതിൽ ഒരുഭാഗം ദൈവസ്വപ്നവകക്കൊ ധ്വ
 മ്വകക്കൊത്തുകൊടുക്കാറുണ്ട്. അങ്ങനെയൊ
 ടക്കുന്നത ജനോപകാരം സിദ്ധിക്കുന്ന ഒരു ധർമ്മ
 കാര്യത്തിനായിട്ടായിരുന്നാൽ അതുകൊണ്ടു ജന
 സമുദായത്തിനു ലാഭം ഉണ്ട്. ഏതുവിധത്തിലായാ
 ലും നഷ്ടം ഇല്ല. ആവസ്തുക്കളെ ഒരു ധർമ്മകാര്യ
 ത്തിനായി കൊടുക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അതു
 രക്ഷിയാനവന്റെ രത്നമായിരിക്കുകയും അവൻ
 അതിൽനിന്നും വരവുള്ള മുതലിനെ ഇഷ്ടാനുരോ
 ധന ചിലവിടുകയും ചെയ്യും. ഒരുപാട്ടുകാരൻ
 കൊടുക്കുന്ന പാട്ടം കൊണ്ടല്ലല്ലോ ഒരു ജന്മിത
 ന്റെ കാലക്ഷേപം നിവ്വഹിക്കുന്നത്. അതുപോ
 ലെതന്നെ ഇങ്ങനെയുള്ള വസ്തുക്കളുടെ പാട്ടുകാ
 രന്മാരായിട്ടു ആ ധർമ്മകാര്യത്തെ നടത്തുന്നതാ
 ന്നു വിചാരിപ്പാനില്ല. ആ ധർമ്മകാര്യത്താൽ യാ
 തൊരു പ്രയോജനവും സിദ്ധിക്കാത്തതിനെ കുറിച്ചു
 അവനു ഐശ്വര്യം ഇടയില്ല.

ജനോപകാരത്തിനായി ഒരുത്തൻ ഒഴിഞ്ഞു
 കൊടുത്തിട്ടുള്ള നിലത്തിൽനിന്നും വരുന്ന മുതലി
 ന്നാൽ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു പള്ളിക്കൂടം ആ
 നിലത്തിന്റെ പാട്ടുകാരന്റെ വീട്ടിൽനിന്നും അ
 കലെ ആയി സംഭവിച്ചാൽ അവനതന്റെ പത്ര
 ന്മാരെ ആ പള്ളിക്കൂടത്തിൽ അയച്ചു വിദ്യാഭ്യാസം
 ചെയ്യിപ്പിക്കാൻ പാടുണ്ടാകയില്ല. എന്നാൽ അവ
 ന്നു അതിനെ കുറിച്ചു സങ്കടപ്പെടാൻ ഏതുവി

ല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അപൻപാട്ടം കൊടുക്കുന്നതന്റെ കണ്ണുങ്ങളെ ആപളളിക്കൂടത്തിൽ പഠിപ്പിക്കുന്ന വകക്കാരില്ലല്ലോ? കിതു അനിലത്തിനെ അനുഭവിക്കുന്നവകക്കാരിയാണ്. ദൈവഗത്യാപളളിക്കൂടം അപന്റെ വീട്ടിനു സമീപമായിരുന്നെങ്കിൽ തന്റെ ഭാഗ്യം എന്നെ വിചാരിപ്പാനൊള്ളൂ. പളളിക്കൂടവകനിലത്തിനു പാട്ടം കൊടുക്കുന്ന എന്നറിയാൽ ഇതരജനങ്ങളെ അപെക്ഷിച്ച അധികമായി അവർ ആപളളിക്കൂടത്തിൽ ഒരു അവകാശവും സ്വീകരിക്കയില്ല. എന്തെന്നാൽ, ആപളളിക്കൂടം സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതനുവർത്തനതു ചിലവിനാലല്ലല്ലോ.

നിലം ദൈവസ്വം വകയൊ സത്രം വകയൊ ചി കിത്യാശാലവകയൊ പാശാലവകയൊ മറ്റൊരു വകയൊ ആയിരുന്ന ലും ഇപ്രകാരം തന്നെ.

ദൈവസ്വം വകയൊ സത്രം വകയൊ ആയ ചിലനിലങ്ങൾക്കു അധികപ്പാട്ടം കൊടുക്കേണ്ടി വരും. എന്നാൽ അപയ്യ അത്രയ്ക്കും വിലക്കറയുന്നതായിരിക്കും. അപ്പോൾ ആപാട്ടക്കാരൻ ആ ദൈവസ്വത്തിൽ നിന്നൊ സത്രത്തിൽ നിന്നൊ യാതൊരു പ്രയോജനവും ഇല്ലെങ്കിലും അതിന്റെ വകക്കാരി ആകുടതൽ പാട്ടം കൊടുത്തേറിയ. അതും അവൻ ഒരു ഭാരമെന്നു വിചാരിപ്പാനും ഇല്ല. എന്തെന്നാൽ ആവസ്തുവിനു അത്രയ്ക്കും വിലക്കറച്ചെ കൊടുത്തിട്ടുള്ളല്ലോ.

അതുകൊണ്ടു ദൈവസ്വപ്നം വകക്കൊ സത്രംവക
 കൊ കൊടുക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വസ്തുക്കൾക്കു വിധ
 മായപാട്ടും ഉള്ളവയായിരുന്നാലും ആപാട്ടംകൊ
 ടക്കുന്നത വസ്തുതഃ ഒരുത്തനും നഷ്ടത്തിനു കാരണ
 മകാത്തതിനാൽ അതു ജനസമുദായത്തിനൊ ഒ
 രുത്തനു പ്രയോജനമൊ ഭാരമായിഗണിക്കു പ്പെ
 ടുവാനില്ല.